

Waret

35
SENTI

24 12

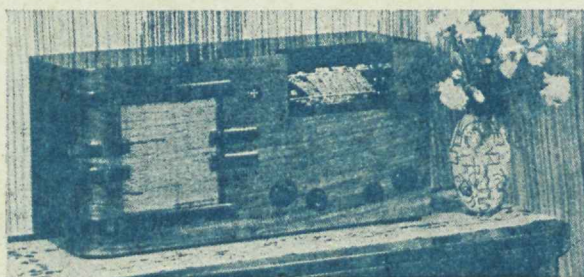
DETSEMBER 1936

NAISTE JA KODUDE KUUUKIRI

Kultuurihüüesid naudite täieliselt

KUI TEILE ÜHENDUSE
MAAILMAGA LOOB

RET RAADIO!

- O-ü. Raadio-Elektrotehnika Tehas «RET», kodumaa suurima raadiotehasena, oma raadiovastuvõtjatega pakub Teile parimat, mida Teie tänavusel raadioturul võite leida.
- Mida rohkem raadioaparaate Teie proovite, mida nõudlikumalt Teie valite, seda kindlamalt ostate ainult RET RAADIO.
- Omades RET RAADIO, olete Teie kõigi hüvede omanik, mida seni on suutnud pakuda raadiotehnika.

Teie lemmikud on:

„TAARA V“, vahelduvvoolule	Kr. 325.—
„TAARA U“, universaal	„ 345.—
„KOSMOS A“, alalisvoolule	„ 260.—
„UKU U“, universaal	„ 240.—
„UKU V“, vahelduvvoolule	„ 225.—
„PIONEER A“, alalisvoolule	„ 195.—
„AHTO U“, universaal	„ 150.—
„AHTO V“, vahelduvvoolule	„ 140.—
„MARET 2“, patareivastuvõtja	„ 127.—
„ILMATAR“, patareisuper	„ 240.—

Garantii aparraadi korraliku töötamise ja lampide eest ● Osakaupa maksuvõimalused kuni 13 kuud ● Soovijaile saadetakse RET aparraatide kataloog tasuta

Raadio-Kooperatiiv

ESINDAJAD JA USALDUSMEHED KÕIGIS KESKUSTES

TALLINN, S. KARJA TN. 9
TARTU, VÕIDU TN. 11
PÄRNU, KALEVI TN. 40
RAKVERE, TALLINNA TN. 25
VILJANDI, LOSSI TN. 31

«Vallatu
Magasin»
iga naise jõulu-
lauale.

Maret

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

Detsember 1936

Trükitud 24.000 eksemplari

Nr. 12 (24)

PALVE.

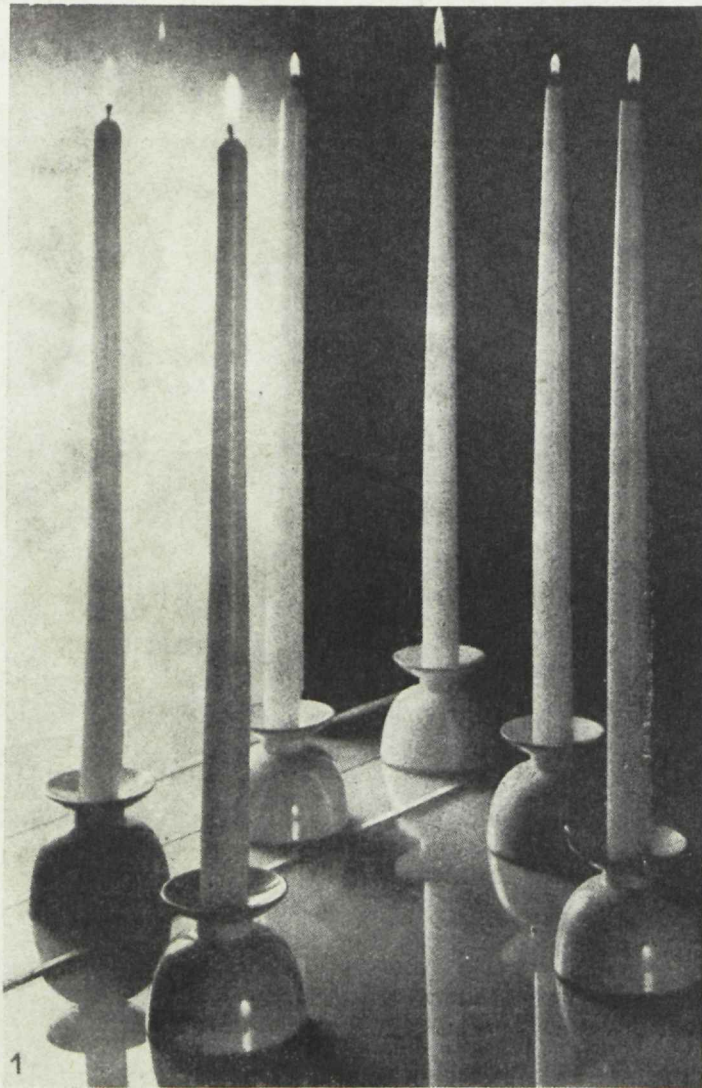
* * *

Jõulupalgus

Walgus paistab pimeduses!

Joh. 1, 5.

Ühes jõululoos kõneldakse imeküünlast. Selle oli pärandanud noormees oma wanemalt töotusega, jääda wagaiks. Pärast wanemate surma oli ta rikkunud selle töotuse. Imeküünal, mis warem igal jõulu-õhtul oli lõõnud särama, oli kaotanud oma walguse. Ka teised küünlad ei wõtnud enam tuld, puud ei süttinud põlema, isegi taewatähed ei paistnud ta kodu üle. Seda ümbritses pimedus ja külmus. Ta ei tahtnud istuda jõulu-õhtul toas, ta läks wälja ja ta nägi, kuidas teiste kodude üle helkisid taewatähed, akendest sädeles walgus ja kõikjal oli rahu ning rõõm. Ta istus lumisele pakule ja oli kurb. Seda äratas wäikene poisikene, kes palus ulualust ja sooja. Esimalt tahtis ta poisist saata nende inimeste juurde, keda Jumal armastab, kuid märgates, et laps oli üsna külmanud, ta käed olid paljad, wõttis ta lapse tuppä. Tuba oli aga külm ja pime. Ta hakkas oma kätega hõõruma lapse käsi, puhudes neile sooja hingeõhku, ja siis lõi korraka ta laual särama imeküünal, wõtsid tuld teised küünlad ja süttisid puud. Walgus paistis pimeduses.

geelumis kõneleb saandilt saandile, walgus paistab pimeduses. See walgus on Petlemma täht, Õnnistegija Jeesus Kristus. Kõigile, kes otsivad Kristuses jõulupalgust, särab ja säteandab see sama imeküünalana ja ei süüta üksi üht südant, waid süütab südameid, mis on Tema eluasemed. Wõib olla tõsi, et neid südameid ei ole palju, et on rohkem pimedust kui walgust. Ei saa aga keegi salata, et on palju ka neid südameid, kus on imeline jõulupalgus, nagu on imeline jõulurahu ja jõulurõõm.

Jõulud on meie mälestiste maa, ei mitte üksi kinkide ja toitute, waid suurimate ja wäärtuslikumate mälestiste maa. Meenugu lapsepõlwe jõulud. See imeline walgus mis paistis selleltki küünalt, mida isa-ema käetõrwal wõtsid walida enda küünalaks. Kui ta siis põles ja kustus, jäi ta ometi sinu eluteele imeküünalaks. Ta põleb ikka uuesti, kui Jeesus Kristus sinu elus on ju Lunastaja ja Õnnistegija. Oleme tänamatud, kui laseme kustuda neil jõulumälestistel, kes kustutab ise imeküünla ja ei anna seda edasi järeltulijatele. Tänuilik aga igakuks, kes seda jõuluküünalt waka alla ei pane, waid seda

On saabumas jõulud. Kõneldakse jõulupalgusest. Kuid kust otsitakse seda walgust? On ju jõulud imelised pühad. Nad toowad palju rahu ja rõõmu enesetega, pealegi sääraast, mis tungib igakuhe kodusse ja südamesse. Imeline jõulupalgus, mis süttib ühes kodus, kuna teises ei sütti see. Imeküünal wõib kiirata onnis ja kustuda loosis. Uuwäärne Kirja Sõna Johanneese ewan-

küünalajalale tõstab, et ta walgus paistab pimeduses. Nagu üksikud küünlad sünnitawad suure walguse, nõnda jõulupalgusest kantud elud, nad annawad uue ja õilsama inimeskonna. Küünlad süttiwad imeküünlast, inimeste elud rikastuwad Jumalalt läkitatud Jeesuselt Kristuselt, kes on maailma walgus.

Õpetaja Jaak Saul.

Ēma, kas sina tead?..

Silītas ģema kāsi
vāikest kāharat pead.
„Poju, sa oled vāsīnd,
nūūd sa magama pead.“

Aga kūsimus vaevas
vāikest kāharat pead:
„Jōululaps elab taevas,
ģema, kas sina tead.

Kuīdas jōululaps tuleb?
Kuīdas ta leiab tee
lābī kūlma ja lūme?
Ēma, jutusta veel!“

Suudlesīd ģema huuled
vāikest kāharat pead.
„Jutusta, ģema, kuuled,
mīda sa īnglītest tead“.

Ēma jutustas juttu
pōlīst, kuīd alatī uut...
„Jāā nūūd, pojuke, tuttu,
ħomme jutustan muud“.

Poeg on uīnund. Ja ģema
kāed on kārmesti tōōl.
Kīnke valmīstab tema
jōulude-eelsel ōōl.

Paul Viiding.

Lumised kuused.

K. EHRMANN

Rohelised ploomikesed

1.

Luīged olīd lāīnud, ning nūūd pīdī vanarahva tarkuse jārģi lūmī tulema. Kuīd alles oktoobri lōpp oli veel ja puud pillasīd kollaseīd lehti. Ent maa oli juba mōnda aģa kūl-munud kīvīkōvaks ning merelt puhusīd vīnged oktoobri-tuuled.

Enn Kīvimāe ruttas, pooleldī jooksīs, palitukrae ūles tōmmatud, lābī Vana-Tallīna tūhjade tānavate, sest aģ oli hīlīne ning keskōō lāhedal. Kuī ta Toompea nōlvaku kohale jōudīs, et vīimase pīngutuseģa veel ūle Balti jaama esīse jaama lōōtsutada, sāvhas rōōbaste kohal mustale taevale paar rohelīst sādēt, ning Nōmme rong tārīsēs mīnema oma vīimas-tele tānaōhtustele ārasōītudele.

„Lāks...“ pōmīsēs ta pahaselt ja aģglustas kāīku, sest nūūd oli pool tundi aģa jārģmīsēs rongi mīnekunī.

Balti jaam oli īnīesī tārīs. Vīst mītte kōīk polnud nad sīīn kuskīle sōīduks. Eī, kīndlastī oli sīīa tulnud ūsna rohkelt juhuslīkke mōōdamīneģajīd tuule ja kūlma eest paku, vāheķeseks end soojendama, et sīīs jālģeģī mīnna, palituhōlmad hāstī kokku tōmmata ja nīna ūsna ūlīrīīete kraeavausse peīta.

Enn Kīvimāe kōndīs ūkskōīkselt ja pahuralt lābī avarate jaamaruumīde, peatus vīīvuks raamatukapī kīrevate āķakīr-jakaante ees, vaatas hajameelselt ja tūdīnult perroonī seīnal suurele ājanāītajale ning astus sīīs kōrvalseīna jūrde, kust hakkas īlma īģasuguse mōtte ja vajaduseta lugema sōīduplaanīst raudteeģaamade nīmesīd, rongīde saabumīsē ja vāljumīsē kellaģeģu. Ta oli seal juba tūkk aģa seīsīnud, kuī āķkī, nagu mīlģeģīst torgatuna ja kelģeģī poolt hūīūtuna, vaatas ūmber, selģatāha. Seal seīsīs tīhedas rahvakobaras noor tūtarlaps, aģa kaķeksateīstkūmnene vōī nooreģģī.

See oli vōōras īnīemene, hallīs palītus, kastanpruunīde juusteģa, ja hallī, ūsna vesīhallī kūbaraga. Enn Kīvimāe vaatas talle mōne vīīvu ja tahtīs juba ūmber pōōrata, et jāt-kata uuestī mōttētut sōīduplaanī lugemīst, kuīd nūūd pōōras eemalseģsģa tūtarlapskī oma pea, ning mōlemate pīlgud koh-tusīd, ning Enn Kīvimāe vaatas veel teravamalt vōōrale.

Īsesugune tunne lābīstas Enn Kīvimāe, jāh, see oli nagu pīste, mīdāģī valusat ja ūhtlāsī ka valutat, mītte aīnult hīnge, vāīd īhusseģī, mīdāģī jārģsku ja ōrna tundīs ta enesēs vōō-rale tūtarlapsele otsa vāadates. Aģa ta vaatas, vaatas ja vaatas.

JÕULURÕHM.

Ja nii imelik kui see ka pole, kõike sedasama tundis võõras tütarlapski, vaadates Enn Kivimäele. Ta hallil, üsna vesihallil kübaral rippus kobaras kolm rohelist ploomikest. Jah, alles nüüd märkas Enn Kivimäe võõra tütarlapse kübaral seda ploomikobarat. Need sobisid ülihästi vesihalli kübaraga, kuid veel paremini kastanpruunide juuste ja valkja näoga. Ning äkki küsis Enn Kivimäe eneselt mõttes: „Kus ma olen näinud seda inimest? Kus?“

Aga ei, nad polnud kunagi kumbagi näinud, nad olid teineteisele võõrad, võhivõõrad.

Enn Kivimäe tundis juba piinlikkust võõrale inimesele otsa vaatamisest, ta lõi silmad maha, teeskles kõrvale vaatamist, kuid see kõik oli risti vastu sellele, mis rääkis sisemuses midagi sõnatult ja nimetult. „Ah, jaa...“ mõtles Enn Kivimäe nüüd, „seda inimest olen ma siiski kord näinud, jah, üpris hiljuti — unes nimelt.“ Ning ta silmade eest läks mööda ta kummaline unenägu päeva kolme-nelja eest, too veider juhtum kosekivide man kuskil metsas, põliste kuuskede lähedal... Õige, see tema kosekividele tõukaja oli täpselt sellise näoga, nagu too, too võõras hallis mantlis, kolme ploomiga kübaral. Ja õigus, kosevahutusest oli ta, Enn Kivimäe, tahtnud püüda ka kolme ploomi, ainult puna-

sed olid need. Ning nende püüdmisel ta uppuski, vajudes voogu, kärestikku. See halb uni sai äkki imeelavaks.

Enn Kivimägi punastus uuesti. Tal oli tõesti piinlik, ta võttis nüüd kogu sisemise jõu kokku, pööras näo võõralt kosetüdrukult ning läks suurest jaama ooteruumist jaamatrepile. Kahepoolne uks vahises kokku ning oktoobrituuled vingusid sügiseliselt, vingelt, keerutades palituhõlmu kui kajaka tiibu meretormis. Talle näis ja tundus, nagu oleks ta kosekohinas, seal, kus oli päeva kolme-nelja eest unes hukkunud.

Mõni minut hiljem astus Enn Kivimäe tagasi jaama ooteruumi, kuid võõrast tütarlast polnud seal enam. Ta käis kõik ruumid läbi, rutates, ent otsimine oli asjatu... „Jäljetult kadunud? Kuid, kas siiski?.. Kuhu ta siis ometi läks... see võõras, kolme ploomiga kübaral?“ küsis Enn Kivimäe mõttes. Ning uuesti käis ta kõik ruumid läbi, närviliselt, rahutult, otsides võõrast tütarlast hallis palitus, kastanpruunide juuste ja vesihalli kübaraga ning heleroheliste ploomikestega sellel.

Aga ta ei näinud teda. Oli palju inimesi, ent mitte ühte nende seas.

Kohvik Feischner

TELEFONID: TELLIMISED 445-00
ŠVEITSER 479-00
KÕNEKAPP 436-58

TALLINN, HARJU TÄN. 48

KÜÜNLAD ON
KUSTUNUD...

„Imelik, päris imelik ja ebainimlik, inimene, keda nägin unes enese vette tõukajana, oli tõelikult, kuid kadus kui ilmutis!“ mõtles Enn Kivimäe ja astus nüüd perrooni, sest Nõmme rongi ärasõit polnud enam kaugel, ja ta pidi ametikohuste täitmisele, ühisele valvekorrade ruttama. Jah, ainult paar minutit, ja siis täriseb elektrirong pimedusse. Viimane aeg õigeaegselt kohale saabumiseks.

Vagunid olid hilisele ajale vaatamata rahvast täis. Tühje istekohti polnud enam ja paljud seisis käiguteedel. „Vahest sõidab temagi, see võõras?“ sähvatas Enn Kivimäel läbi ajude, kui rong hakkas liikuma. Ta tahtis tõusta ja minna läbi vagunite-rea. Kuid vaevalt sellele mõtelnud, nägi Enn Kivimäe üle paari istekoha, palitute ja peade vahelt, kolme helerohelist ploomikest ning kahte suurt pruuni lapse silma nende all valkjas näos kastanpruunide juuste juures.

Jällegi vaatasid nad teineteist, ja Enn Kivimäe tundis, kuid imelik soe hoovus langes mööda ta keha allapoole. See oli tõesti imelik ja isesugune, otse pead pööratama panev tunne, kuid veel imelikum oli see, et ta lihtsalt ei saanud, ei suutnud, ei võinud oma silmi võõralt pöörata.

Nad vaatasid teineteisele kui kaks, kes on ammused tuttavast ja head sõbrad. Siis langetas võõras pilgu alla ja seda varsti jällegi tõstes tõmbusid võõra huuled tagasihoidlikule, varjatule naeratuse-muigele. Ta mõtles: „Lihtsalt kentsakas — mida see võõras vahib... ja mida mina vahin...“ Aga ta vaatas edasi.

Siis hakkasid aknast paistma Tondi tuled. Üks teise järel. Mõned üsna lähedal, raudtee ääres, suurem jagu kaugemal. Kuid päris kaugelt, Kopli poolsaarelt, vaatas hulk imepisikesi tulepunkte ning mere must tasandik kuupaistest valgustatuna oli süinge ja salapärane. Löötsus oktoobrituuli, puhangulisi, kuid valjusid mere ja maa kohal.

Nüüd arenes edasi päris naiivne koolipoisi-kooliplika suhete loomine, kuid selle juures kaugeltki mitte midagi flirditaolist, kuna nad sisemiselt tundsid, et selle teineteisele vaatamise taga ja sees peitub sootu midagi muud, kui see tavaliselt on kõigiga ja on olnud nendegagi. Jah, nad vaatasid nüüd viivu teineteisele otsa ja siis jällegi korraka välja Tondi tuled. Üks mõtles, et nende tulede juurde minekut ei saa ära jätta juhul, kui kolme rohelise ploomiga kübarat kandja Järve peatuskohaski maha ei astu; teine samal ajal aga tundis, et oleks väga kahju, kui eeltuleval peatus-

kohal otsavaataja võõras lahkaks. Nad otse kartsid noid Tondi tulesid ja lähenemist peatuskohale.

Juba on rong Järvele jõudmas ning Enn Kivimäe tõuseb, vaatab veel kord võõrale üle eesistujate, püüdes nagu ütelda, et kuule, võõras tütarlaps, sa oled mulle kuidagi lähedane ja vist armaski, vähemalt võiksid ja saaksid seda olla. Miski nagu hoiab teda vagunesikusse astumast. Nagu mingisuguste nägemata köidikutega on ta seotud kohale ja mingi üliinimliku jõuga kiinduma sunnitud võõraste, päris võõraste tütarlapsesse. Viimase huuled hakkavad värisema, kui rongi rattad aeglustuvad, ta tahaks nagu tõusta ja karjatada, et kuulge, teie, võõras inimene, ärge minge, jumalapäras, jääge siia, ja ütlege, kes te olete ja miks te mind nii vahite, aga juba kaob Enn Kivimäe uksest ning rongirattad keerlevad üsna aeglasemalt ja aeglasemaks jääb nende keerlemine, sest Järve on siinsamas. Veel korra heidab mineja ukse vahelt pilgu võõrale kolme ploomikesega tütarlapsel, et mälu sügavusesse vajutada võõrast nägu.

Rong jääb tühja perrooni ette üheks minutiks seisma ja tuul murrab pedajaid otse siinsamas jaama ees maadliki. „Ei, ma ei lähe veel, ma ei lähe enne, kui rong selle võõra tütarlapsel on edasi sõitnud!“ mõtleb Enn Kivimäe ja jääb otse vaguni ukse kohale seisma.

Ning ennäe! — mõni hetk enne rongi edasisõitu ilmub sinna tütarlaps hallis ja kolme rohelise ploomiga. Rongi liikuma hakates tõstab ta Enn Kivimäe poole käe, ning lausub: „Elage hästi!“ Need olid valusalt ja igatsevalt öeldud võõra sõnad.

2.

Imelikud ja rahutud olid need päevad, mis nüüd tulid. Enn Kivimäe sõitis kogu ametist vaba aja Tallinna ja Nõmme vahel, ikka edasi-tagasi, edasi-tagasi, sageli kuni Pääskülanigi. Aga päevad läksid, nädalaidki kulus, kuid ta ei näinud seda tütarlast hallis palitus roheliste ploomikestega vesihallil kübaral, kes oli talle ootamatult kuidagi suureks ja tähtsaks saanud. Tõsi küll, vahetevahel torgatas tal mõttesse, et mine sa tea, mis tüdruk ta ongi, ega ta... noh, et kuid ta siis küll tuli talle, võhivõõrale, vaguniukselt „elage hästi“ ütleva... Küllap on „niisugune...“ Kuid need halvustavad kahtlustused hajusid sama ruttu kui nad tulid. Ei, ta on tingimata korralik tüdruk, mõni büroopreili, võib-olla

ka müüjanna... või kedagi muud sellesarnast, kindlasti aga üle kooliea ja korralik tüdruk, mõistlik inimene, mitte juhusete ja seikluste otsija.

Kuid Enn Kivimäe mõtles ja soovis aina päevast päeva, et kui ometi kohtuks, kui ometi näeks seda südamesse pugenud, ei, südamesse piksena lõõnud võõrast tütarlast. Ja tal oli kümneid mooduseid varuks, kuidas temaga tutvuda juhu, kui ta teda siiski näeb rongis või mujal. Ent ta ainult sõitis, sõitis ja sõitis, ega näinud oma unistust.

Juba oli lumi maas ning Tallinn pakkus õhtuti tulesäras tuhandeile ilusaid jalutuskäike südalinnas ja seal kaugemallegi. Enn Kivimäe elas nüüd rohkem elektrirongil ja Tallinnas kui Järvel, kus oli ta kodu ja teenistuskoht. Paistis juba lootusetu olevat võõrast südamevallutajat kohata rongil. „Võib-olla ei elagi ta seal kuskil Nõmme pool, vaid sootu Tallinnas, seal kuskil Veerenni, Kalamaja või Kadrioru kandis...“ mõtles Enn Kivimäe, ja ta jalutas sageli neis rajoonides. Ent ikka tagajärjeta. Tallinn on suur ja üks inimene liiga väike, et teda leida tuhandete seas.

Ajalehekuulutus? Oo, jaa, sedagi oli Enn Kivimäe mõelnud, kuid see näis labasena, pealegi oli mõte kuulutuse kaudu kadunud otsima hakata tulnud liiga, nädalapäevad peale kohtamise.

Siis, see oli ühel pühapäeval talveõhtupoolikul, kui tuiskas tuhkjat novembrilund nagu teravaid nõelu vastu nägu, juhtus see, mis juhtuma pidi. Enn Kivimäe sõitis linna, tõi küll, õige vähesteid lootusi oma tundmatu leidmiseks südames kandes. „Kindlasti peabki see nii olema, et meie enam ei näe teineteist,“ mõtles ta, kuid otsekohe turgatas uuesti lootusesäde südamesse, et võibolla siiski. „Kas siiski mitte täna? — Ei, ei, täna ei näe ma teda mingil tingimusel, sest niisugune õudne koerailm, kes see siis niisugusega välja tuleb... mõistlik inimene juba mitte, teine asi, kui häda pärast...“ Harjust Jaani kiriku poole pöördudes, otse Kunstihoone valgustatud akende ees, näeb Enn Kivimäe aga äkki vastu tulemas seda, keda ta nädalaid otsinud. „Ei või olla... niisugune koerailm... aga siiski... kolm ovaalset kerakest, jah, helerohelist ploomikest, vastutuli kübaral...“ mõtleb Enn Kivimäe ja ta on peaaegu kindel, et kujutab seda ainult ette, või on see keegi teine säärase kübaraga. Kuid siiski — hele elekter valgustas vastutuli nägu, jah, ta tahab juba karjatada rõõmu pärast, et hei, vabandage preili, ma olen teid kogu aeg otsinud, kuid siis ei saa Enn Kivimäe enam sammugi edasi. Ta jääb seisma kui post, kivistunult, kohmetunult, ning ta kardab, et variseb kokku. Kuid kõik sama sünnib ka vastutulijaga.

Nad seisavad, ühel näol hirmutundeline ilme, teisel lahke naeratusvõru naisesuul. Siis kogub enese Enn Kivimäe, astub mõned sammud edasi, peatub, kergitab peakatte ja ütleb: „Vabandage, preili...“

3.

Nii ta algas.

Nende ametlikust tutvusest pole möödas rohkem kui kolm nädalat ja kaks päeva. Jah, Enn Kivimäe ja Leida Lender on nüüd head sõbrad, nad saavad sageli, nii palju kui neil vähegi vaba aega on, kokku. Nad ei ela kumbki Tallinnas, ei, nende kodud on elektrirongi teel, ühel Järvel, teisel Hiium.

„Imelik, et me kunagi ei juhtunud ühel ajal rongis sõitma,“ ütleb Leida Lender, ning Enn Kivimäe vaidleb vastu — „Kuidas, ei juhtunud? Sel päeval, kui ma sind esimest korda nägin, juhtusime siiski koos sõitma... Hiljem... jah, hiljem...“

Nad jalutavad ja räägivad kõigest, mida näevad ja mõtlevad, ning nad ei usu isegi, et nad olid alles mõne nädala eest võhivõõrad ega teadnudki teineteise olemasolust.

„Tead, Leida, mul on säärane tunne, nagu me oleksime juba ammust ajast head sõbrad, et nagu me oleksime mitme aasta eest, juba siis, kui olime pisikesed ja mängisime liivahunnikul, teineteisega esimest korda kokku puutunud. Lihtsalt ei taha uskuda, et sind ainult mõni nädal tunnen.“

„Minule näib see samuti. Juba siis, kui ma sind esimest korda nägin, tead, seal jaamas, ooteruumis, oli mul niisugune tunne, et me olemegi tuttavad. Ja sa ei või aimata, kuidas ma siis tahtsin, et sa oleks tulnud mu juurde ja ütelnud — noh, nii nagu sa tegid seda Vabadusplatsi ääres tol tuisusel pühapäeva õhtupoolikul, et vabandage preili, ma olen teid kord näinud, teie mind samuti, jah, ma tahaksin teiega tutvavaks saada, kui teil midagi selle vastu pole... siis... siis... mu nimi ja nii ja nii — aga ärge jumalapärast mu tänavatuvusest midagi halba mõelge... ma pole niisugune... Just nii sa lausused ja just see otsekohe ja avameelsus mulle meeldis, ja just sellega sa võitsid mu usalduse...“

„Ainult sellega? Ja varem sa ei usaldanudki siis mind?“

„Varem? Ei, kuidas siis varem, kui me ei tundnudki, aga siiski, jah, siiski — juba esimest korda nähes oli mul tunne, et selle inimesega, sinuga, võiksin ma...“

Nad suunduvad talvise Kadriorus Russalka poole. Kuigi sel talvel lumi õige varakult maha tuli, püüsid ilmad võrdlemisi soojad, ja meri oli lahtine. Mahe talvine lõunatuul loksutab laineid, neid musti, süsimusti laineid. Tallinna tornid ja ehitised ning sadama kraanid pakuvad uduses talveõhtus heledas linnakumas ilusa vaatepildi. Aegajalt tiliseb eemal trammikell ning röögab autopasunaid. Siit-sealt Kadriorust kuulub inimeste hüüdeid ja kilkeid — jalutajail on rõõm ilusast soojast talveõhtust.

Kui nad olid kaua jalutanud ja rääkinud oma pisikesi muresid ja rõõmusid, oma kavatsusist ja unistustest, ütles poiss:

„Sul hakkab külm, sa oled ju väsinud kui linnupoeg... Hakkame minema, läheme koju...“

Aga nad ei sõitnud trammiga, nagu tahtis poiss. „Läheme jalgsi, käime natuke kiiremalt, küllap siis hakkab soe,“ arvas Leida Lender, ning nad suundusidki mööda mere äärt Narva maantee poole.

Need olid lihtsad lood, millest nad kesklinna tulles rääkisid. Poiss kurtis, et tal on töö koormav ning vaba aega jääb õpinguks vähe. Ometi tahab ta keskkooli lõppeksamini eksternina sooritada ja siis hakata õppima ülikoolis majandusteadust.

„See nõuab palju, hirmus palju kulu. Kust see sul võimalikuks osutub?“

„Jah, ega see kerge poleks. Kuid tuleb kokkuhoidlikult elada, vahest paranevad edaspidi palgatingimused,“ arvas Enn Kivimäe koduselt, sest Leida Lender pole talle mitte mingisugune juhuslik tuttav, nagu tal neid mõningaidki on olnud. Ei, Leida Lender on talle hea ja usaldatav sõber, keda ta arvab ja tunnebki võivat veel enamaks pidada — armastatavakski.

Leida Lender kõneleb nüüd oma lapsepõlvest ja nooruspäevist, mis on kulunud kuskil kaugel Lõuna-Eesti külas. Hanekarjas... pajuviled... rukki kokkupanek... ja pikad sügis- ja talveõhtud talutares raamatute taga saavad elavaks ja värvikaks jutustajale ja kuulajale. „Oi, kuidas tahaksin, et kõik, mis on läinud ja möödas, tuleks veel kord tagasi... Oi-oi, kuidas mängiksin Ponduga, kes korra oli väga kuri ja hammustas mu jalga. Ma lõin talle siis, kuid nüüd ma ei lööks...“ räägib tüdruk, ning vaikib äkki. Nad on märkamatu tulnud pika tee Kadriorust, kesklinnast läbi ja on jõudnud Pühavaimu kiriku ette, kus heledasti valgustatud akende tagant kostub oreli pühalikke helisid.

„Läheme kiriku!“ ütleb tüdruk.

„Läheme!“ lausub poiss, ning nad astuvad külma kivi- ja koraaliriiki. Kui koraal lõpeb, algab jutlus. Noor õpetaja räägib patust ja patust puhtaks saamisest, noomides kergemeelseid ja vallatlejaid. Nad kuulavad, kuulavad, ohkavad ja kuulavad. Siis vaatavad nad teineteisele otsa, ning siis mängib jällegi oreli ja sajad laulavad koraali. Nendegi suud avanevad, kuid siis tulevad nad vaikselt külma õhtusse, tähtede siramise alla. Langeb üksikuid lumeräitsakaid kui villa, kui valget vatti.

Jällegi kõnnivad nad kesklinnas, ning siis kuulevad nad kuskilt moodsaid tantsuviise.

„Pidu... tantsitakse...“

„Läheme sinna...“ ütleb poiss. „Ega's meil koju minemuga ruttu taga pole...“

Viivu mõtleb Leida Lender ja naeratab: „Kirikust peole? Koraali laulult tantsima... Naljakas. Eluvallatus... Aga mis siis, läheme...“

Ja nad lähevad ning varsti tantsib paljude kõrval uus paar.

Oli juba kaugelt üle kesköö, kui viimaks Nõmme rongis istus kaks väsinud noort inimest, üsna teineteise lähedal. Enn Kivimäe ei lähe Järvel maha, ei, ta sõidab Hiiumi, et Leida Lenderi koju saata.

Paugub pakane, kui nad kõnnivad tasakesi ja aeglaselt mööda tühje tänavaid Lõuna tänavale. Aiavärava juures võtab Enn Kivimäe Leida Lenderi peo pihku, hoiab seda kaua ning suudleb siis pehmet käeselga.

„Suudle, suudle veel, suudle mu sõrmuse roheline kivi punaseks! Pärts punaseks!“ ütleb õhetavalt tüdruk, ning poiss suudleb, suudleb ja suudleb.

Siis langeb aiavärav kolksudes kokku, varsti süttib ühe pimedada akna taga tuli, ning Enn Kivimäe hakkab jällegi Tondile minema. Ta läheb ja vilistab, rõõm ja õnn südames. Ning ta mõtleb kolmele helerohelisele ploomikesele heledal, vesihallil kübaral.

4.

Leida Lenderil on peigmees. Ta on kihlatudki juba, ning abiellumine pole enam mägede taga. Pulmapäev on määratud kevadkuule. Kuid mitte Enn Kivimäe pole ta peigmees, ei, ta peigmees elab oma kodukohas, kaugel Lõuna-Eestis. Seda ei tea Enn Kivimäe, ning Leida Lenderil on valus ja kahju. Mitte enesest, ei, vaid Enn Kivimäest. Jah, viimane on juba mitmel korral rääkinud, et nad, tema ja Leida, võiksid abielluda. Leida Lender on kuulanud seda, vaikides kuulanud ja mõnikord pooleldi jaatavaid vastuseidki andnud. „Miks mitte, sa oled mulle armas,“ ütles ta alles täna Enn Kivimäele, ning see rõhub ja torgib nüüd ta südant. Ta ei oleks pidanud nii ütleva.

Ta tunneb oma peigmeest kaua aega, aastate pikkune sõprus ja vahekord on nad sidunud ühte, kuigi nad elavad teineteisest eemal ja harva, õige harva, kokku saavad. Kuid Leida Lenderi väikeses toas, pedajad akna ees kasvamas, kus ta juba mitu aastat kellegi leskproua juures elab, on tuhandeid tundeid unistanud Mäetaguse Juhani, noorest taluperemehest Lõuna-Eestis.

Nüüd tuleb Juhani märksa harvemini meelde. Sageli kulub Leida Lenderil hulk tunde ja pooli päevi, kui mõttesse torkab teadmine, et Juhani käis täna vist metsast puid toomas, võib-olla meiereis, ühiskaupluses, vahest ka jahil.

Jah, nüüd on Leida Lenderil meeles ainult Enn Kivimäe. Hommikul esimene, õhtul viimane. Ja ei möödu päevagi, mil nad kokku ei saa. Igal õhtul nad naeravad, räägivad, unistavad. Mõnikord torkab valupiste õige teravalt Leida Lenderile südamesse ja ta tahaks korraga kõik Ennule pahvatada ja pihtida, kõik avameelselt rääkida, otsekohele, kuid miski hoiab teda kinni, keegi nagu keelab ja ütleb. — „Ära lõhu oma õnne, sa vali...!“

Aga Leida Lender ei oska valida. Ta on õnnetu inimene. Mõistus ütleb, et Juhani on tema oma, tunne räägib aga teist keelt, et Enn peaks olema see, kellega... Ja ta ei langeta otsust, ta töötab seda teha homme. Kuid homme läheb nagu täna ja eile, ning õhtuti, enne magamajäämist, nutab Leida Lender padja niiskeks ja soolaseks.

Juba nädalaid reklaamivad ärid jõulukaupu ning aken-del säravad jõulukuused, tantsivad inglid, kõnnivad kohmakad jõuluvanad. Kuskil särab suur elektrist Petlemma täht, ning grammofoni plaatidelt kostub valjuhääldajate kaudu tänavale foxe ja „Püha öö...“, tangosid ja „Üks roosike on tõusnud.“ Vaheldumisi. Sest elu on niisugune — rõõm ja mure, lustlikkus ja nukrus, vallatus ja kurbus pooleks.

Enn Kivimäe on õnnelikum inimene maailmas. Ta armastab, armastab, armastab hullupööraselt! Ja teda armastatakse. Terve maailm on äkki saanud avaraks, valgeks ja õilsaks. Juba kalkuleerib ta, kuis nad ametnike pisipalkadest elatuvad, kuis kodu sisustavad ja õnnelikud on... „Sada viiskümmend krooni kuus, kahepeale kokku, Korter nii palju, söök nii ja nii palju... lõbustused... jah, ülegi jääb. Selle nad hoiavad alles, sest Leidale meeldiks väga, kui ta jätkaks õpingut, saaks kord haritud meheks...“

Juba on Enn Kivimäe otsustanud, mis ta Leidale jõuludeks kingib. Kolm, ei, neli-viis kinki. Juba on see nii kindlasti otsustatud. Ja jõuluõhtu... see pole enam kuigi kaugel. Jõuluõhtul on nad kahekesi, nagu on nad olnud paljudel õhtutel kahekesi, Leida juures, seal pisikeses, mugavas toakeses. Süütavad kuusel küünlad ja kõnelevad, kuis nad järgmisel aastal sedasama teevad oma kodus, oma ühises kodus.

„Jõuluõhtu, oi, see on suur ja tähtis päev viie-kuue päeva pärast, sest ainult nii palju ongi aega pühadeni!“ mõtleb Enn Kivimäe, sest Leida Lender on lubanud Ennu üllatada. Enn Kivimäe ootab jõulusid, loeb päevi ja tunde.

Aga Leida Lender on väga rahutu ja kurb. Ta tunneb, et armastab kahte, korraga kahte. Aga kumba siis enam ja kumba vähem? Oi, ta ei tea seda, ta ei oska seda mõõta. Kindlasti armastab ta mõlemaid ühevõrra, aga ei — Ennu ikkagi enam, kuid... kas siiski mitte Juhani enam?

Ta on ajutiselt enesele päris vihane. Ei, see polegi õige armastus. „Ma ei armasta kumbagi, ei Ennu ega Juhani. Ma petan end lihtsalt valede ettekujutustega...“ — See sööb Leida Lenderil südame, see riisub rahu, see teeb segaseks ja hulluks. Jah, ajuti tundub Leida Lenderile, et ta süda lõhkeb kui piksest tabatud puu, ei, siis jällegi, et see ujub õnnemeres ning ei tuksugi enam.

„Olgu mis on, aga ükskord peab see lähenema! Nii või teisiti!“

Ta on otsustanud. Jõuluõhtul saabub Juhani maalt. Kella 12 paiku. Ja Enn tuleb tema juurde. Ta paneb nad vastamisi, ja küsib neilt enestelt... Nii on ta otsustanud, nii naiivselt ja veidralt tahab ta lahendada keerdküsimuse. Enn pole sellest muidugi aimugi, Juhani samuti. See on neile ootamatus, valuski. Aga olgu, ta on nii otsustanud, ja pealegi on ta lubanud Ennule jõuluõhtul üllatuse, ja Juhani sõidab kindlasti, nagu mullu ja alati pühade ajal.

Ta ei tea, kellele ta ütleb mine, ei ta ei tea seda praegu. Ta ei tahagi seda praegu teada, aga ühele ta ütleb. Selgugu ja lähenege siis kõik... .

5.

Nad süütasid küünlad vara. Juba kella seitsme paiku. Enn ja Leida olid kui lapsed. Nad naersid ja olid õnnelikud, rääkisid, laulsid ja naersid. Laulsid kurbi jõululaulukesi. Kahekesi.

Aeg-ajalt vaatas Leida Lender kella, ning iga poole tunni möödumine torgatas uue piste südamesse, sidus vastse kivi murekaelale. Ta hakkas juba närvitsema, tõsis sageli istmelt, kõndis paar korda üle toa, istus jälle. Siis kõneles ta katkendiliselt, ja kui Enn Kivimäe küsis, et kas ta nüüd ei avaldaks oma nädalate eest lubatud üllatuse, lausus tüdruk: „Veel mitte, keskööl, oota.“

Ja poiss ootas, õhetas ja oli õnnelik, sest ta uskus, kindlasti uskus, et keskööl annab Leida Lender talle lõpliku vastuse, jaatava nõusoleku leiba ja muret, rõõmu ja jooki pooleks jagada elu lainetavail aastail.

Aga kella kümne paiku ütles tüdruk: „Süütame veelkord küünlad... Põletame ka need pooled, mis lubasime alles jätta!“ Ja nad süütasid, mõlemad värisevi käsi.

Siis istus Leida Lender klaveri taha ja hakkas mängima. Enn Kivimäe laskus sügavale diivani pehmusse ja kuulas. See oli mingi lõbus lauluke, too oli nukker ja kurb lugu.

Leida Lender närvitseb. Ta mängib üht-teist, vahetab noote, tunneb, et see, mida ta tahab teha, on äärmiselt rumal ja naiivne. Ta punastub ning on õnnelik, et Enn ei märka seda.

Nüüd on Leida Lender avanud „Rigoletto“ noodid. Ta mängib, mängib, ning äkki forte-fortissimol ta hüppab püsti, lööb klaveri kaane kokku ja kisendab: „Enn, „Rigoletto“ jäi pooleli! Ka meie „Rigoletto“ jääb pooleli! Peab jääma!...“ Nüüd langeb ta diivanile ning nutab, nutab ja palub Ennule teda mitte puutada.

„Kui sa mind armastad, siis palun, ära puutu mind, ma palun sind — ära tee mulle haiget, ja anna andeks, et seda sulle teen. Aga — mine ära, mine nüüd otsekohe ära! Nii peab see olema!“

Enn Kivimäe seisab mõistatuse ees. Ta usub, et Leida on hullunud. Kuid ei, Leida Lender on jõudnud oma võitlusega südames lõpule: „Mine, mine, mu armas, ära, ja ära tule enam kunagi mu juurde. Mine, mine tõesti! Sest nagu jäi see „Rigoletto“ pooleli, nii jääb ka meie „Rigoletto“ pooleli. Mine, armas, ja katsi sellest valust üle saada, kerge see sul pole...“

Ja Enn Kivimäe lahkubki. Ta toast astudes kustub viimane küünlajupp kuusel.

Jõuluöö on külm ja tuisune. Ta hakkab aeglaselt astuma, mändide alt Tallinna suunas, Tallinna kuma virvendub nagu... Lumi tuiskab teravalt ja valusalt näkku, aga ta astub kui haavatud sõdur, kes on kaotanud lahingu. Kuskilt kuuldu jõululaulu, kurba jõululaulu, ning ta tunneb meelte kohal haamerdust, südame valus lõhkemist, rasket pettumust. Ta näeb tuisus enese ees halli kogu ja selle vesihallil kübaral kolme helerohelist ploomikest. Need säravad ja läigivad. Valuline suu ütlev tuisukeerutusse: „Armastan, aga siiski see armastus jääb pooleli.“ See on Leida Lenderi hääl.

„Elu on imelik... vallatustest kasvab valu,“ mõtleb Enn Kivimäe.

Leida Lender seisis keskööni jäällilledega akna taga, kuni kuulis raskeid mehesamme esikus. Need olid Juhani sammud. Samal ajal lõpetas kaelasall Tondi männikus Enn Kivimäel arved maise eluga. Lumi tuiskas puude vahelegi tihedalt, ning ta laip oli hommikul külmunud kui puuhalg. Ja paksu lumekorraga kaetud.

Üks elu ja armastus oli jällegi vallatusest alanuna lõppenud romantilistel põhjustel ja jõudnud igavesele saarele, nagu kirjutasid sellest ajalehed peale pühi.

Õilis amet

1.

Ukse taga seisis vanamees. Pikk habe oli ülalt kollane, alt lumivalge. Silmi ei olnud esialgu näha, aga küllap need olid olemas. Ainult et paksud villapuhmased kulmud katsid kõik oma alla.

„Mis oleks?“ küsis proua Ärna.

„Ma olen Veerikust,“ vastas vanamees.

„Ahah.“ Proua Ärna ei osanud muud öelda.

Vanamees kah ei kõnelnud esialgu muud midagi. Vaatas prouale otsa niisuguse näoga, et: noh, kas sisse ei kutsugi?

„Tulite puuriumise pärast või?“ küsis nüüd proua, sest umbes sääraseid vanamehi oli varem käinud puupeenendamise tööd otsimas.

„Ehei!“ sõnas vanamees põlglikult.

„Mis siis läheks tarvis?“

„Noh...“ venitas vanamees nagu imestades, et niisugust asja küsitakse. Ja lisandas siis: „Tulin jõulude pärast.“

„Jõulude?“

„Nojah.“

Proua naeratles. „Mis nende jõuludega siis on?“

„See oleks kaunisti pikem jutt.“

„Või sedasi...“ Proua kehtas õlgu. Ja sõnas siis natuke kõhklevalt: „Eks astuge sissepoole.“

Selleks oli vanamees kohe valmis. Kraapas jalad hoollega puhtaks, kõhatas asjalikult mitu korda ja astus siis üle läve nagu mees, kel on midagi suurt korda saata.

2.

Oli kohe näha, et vanamees oli peenikeste kommetega. Laskis proual ees minna, seadis peegli ees habeme ning juuksed korda ja toas istet võttes tõstis jala põlvele uhke liigutusega.

„Olin vanasti Venemaal mõisavalitseja,“ algas siis tasase, väärika häälega. „Nüüd elan niisama peenikese kopika otsas ja vahel teen ka kirjatöid. Mu nimi on Jakob Rüütel.“

Vaatas siis ringi, uuris seinu ja mööblit. Jäi nähtavasti kõigea väga rahule, sest kõhatas paar korda, nagu tahaks öelda: jahah. Küsis siis asjalikult:

„Kas teil lähemaid sugulasi on palju? Ma mõtlen mees-terahvaid.“

„Sugulasi? Küllap neid nüüd on.“

„Siin linnas?“

„Kahjuks kaugemal.“

„Ahah,“ jäi vanamees täiesti rahule. „Aga tuttavaid mees-terahvaid?“

Proua Ärna süda ja nägu oli arusaamatust täis. Mis naljamees see õieti on?

„Kel siis tuttavaid ei ole?“ vastas ta.

„Nojah,“ oli vanamees nõus. „Muidugi teada.“

Ta mõtles pisut. Silus habet, vahetas jalga põlve otsas.

Küsis siis:

„Teil on siin väike poiss?“

„On, aga mitte just väga väike.“

„Kas ta... Ei tea, kas ta peaks jõulumeest veel uskuma?“

„Jõulumeest?“ Proua silmad olid üllatust täis.

„Nojah. Või teie pool pole kombeks, et...“

„On ikka. Igal aastal.“

„Ahaa! Siis on mul õigus, nagu arvasin. Ega's alati pole tähtis, et laps usuks, vaid võib ka niisama. Et on niisuke ilus komme ja mis jõulud need siis on, kui pole kombeid. Eks ju?“

„Küll, küll.“

„Mina olen nüüd niisuke mees, kes juba mitu aastat olen pidanud jõulumehe-ametit. See pole mingi suur rahaallikas, muidugi, aga rikkust pole mul tarviski. Igal aastal on mul umbes paarkümmend klient. Praegu on koos juba kümme ja kui hästi läheb, siis löön tänavu rekordi — saan kaks-kümmend viis täis. Sest on ju palju perekondi, kus pole ei sugulaste ega tuttavate seast kedagi võtta, kes võiks jõulumeheameti välja pidada. Mina aga olen täiesti selle töö ära õppinud ja vastutan, et tuleb tore välja.“

„Ih,“ naeratas proua Ärna.

„Kas soovite?“

„Ei tea, meil minu mees ise...“

„Äh!“ põlastas jõulumees kõige otsemast südamest.

„Oma mees! See on sama, kui üldse ei ole midagi. Pole pühalikust ega pidu. On ainult rumal viguritegemine. Aga kui mina... Alles siis on päris jõulutunne.“

„Võib-olla...“

„Ei, proua, niisugune ma ei ole. Mitte võib-olla, vaid on. Mul on 500 kiidukirja. Näete. Ja kalliks see ei lähe, ma teen nii odavasti kui vähegi saab. On kolm järku: esiteks, kahe lauluga ning kõnega, maksab 3 krooni; teiseks, ühe lauluga ning kõnega, maksab 2 krooni, ja kolmandaks, ainult kõnega, maksab 1 kroon 50 senti. Misukene teile läheks?“

Kena asi iseenesest, muheles proua Ärna endamisi, mine tea, ehk on päris tore? Ja vastas:

„Hea küll, meile aitaks vahet teisest järgust...“

„Teine järk... Kohe märgin üles. Nii. Siis laupäeval, kell... kell... pool kaheksa. Kingituskott olgu koridoris valmis. Tulles kõlistan kolm kōva raginat.“

Jutt oligi otsas. Vanamees kraapas jalga ja lahkus.

Õilis amet, mõtles proua Ärna, ja annab leiba.

Juhan Pahlbärk.

Igatsus

Raske on selle päeva algus — raske, sest täna Sind ma ei näe. Olen küi pime, kes igatseb valgust, kes sirutab päikese järele käre.

Ja küi ma ei tea, kus on su silmad — Või kellele naerab su väikene suu. Kuulugu sulle kõik „Vabad maailmad!“ Ega ma nõua, et oleksid truu...

Ja küi ma ei tea, mis ongi sellest, et valusalt tuksleb mu igatsev rind. Eks õnnelik tund või olla ka sellel, kes praegusel hetkel jumaldab sind.

Ma ei nõuagi õnne — mis kestaks üha, Siis ligimest tabaks õnnetus... leid. Vaid raasuke sinust on mulle püha küi rikkuse laualt langenud leib.

Evald J. Voitk.

Kõik arukamad perenaised

värvivad ja hakkavad värvima ainult näitustel kuldaurahadega kroonitud kõrgeväärtuslike

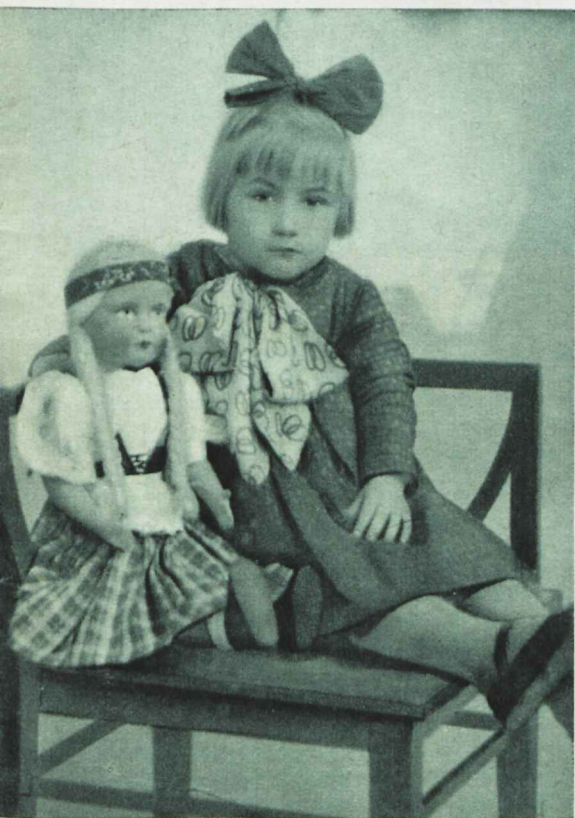
F. Tischleri riidevärvidega

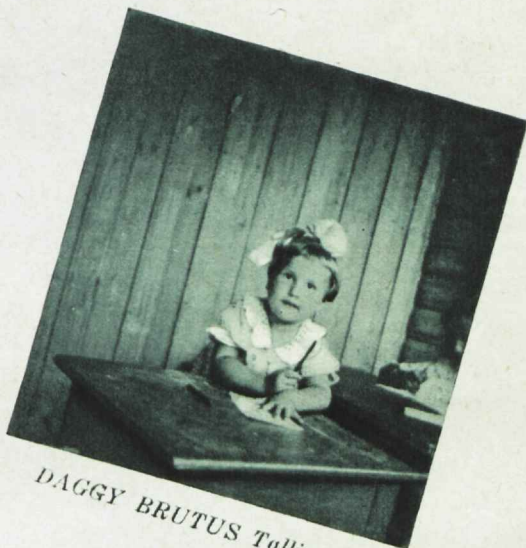
PAUL ja UNO SIKA.

REET KAREDA
Loodist

VIKTOORIA PÄSTLANE
Valgust.

DAGGY BRUTUS Tallinnast.

ANDRES,
A. Schulmani poeg
Tartust.

GUNNAR, B. Aedniku poeg Mustveest.

JÜRI NAEL Tallinnast.

Filmiateljees jutustatakse

Peale selle, kui Bernard Shaw mõne aja eest ameerika kommee-apostleid ja filmikriitikuid tugevasti näpistanud oli, lõbus-
tab ta end nüüd Hollywoodi üle.

Keegi suur ameerika filmiprodutsent kauples Shaw'ga ühe filmimanuskripti kirjutamise üle. Ta sai sellele järgmise vastuse: „Raskus seisab selles, et mul ei ole ise aega kirjutada manuskripte oma tööde järgi. Kui jätan härra direktori hooleks kirjaniku otsimise, siis võin veendunud olla, et viimane annab selle töö oma nooremale lihtipoisile. Ning kui ta tahab paar ekstrastseeni saada, ei mõtle ta ka unes mind sellepärast paluda, ei, ta kirjutab selle oma ilusamas ameerika keeles vahele — suurepärane segu minu klassilise inglise keelega,

Ülal: MERLE OBERON, ameerika tuntumaid ja armastatumaid filminäitlejaid.

All: Noor ameerika filminäitleja IRENE DUNNE.

kuid keegi ei märka vahet. Läbilöikes Hollywoodi manuskripti kirjutajad ei mõista oma asjast enam kui pime koer ühest sümfoonia-kompositsioonist.“

Sageli tunnustavad kirjanikud ka filmiprodutsentide vaeva, Bernard Shaw'd ei saa aga nii kergesti rahuldada. Kui üks Hollywoodi filmidirektor hiljuti Londonis oli, püüdis ta kuulsale autorile auku pähe rääkida, et viimane annaks talle õiguse ühe tema töö filmimiseks. „Teen sellest suure kunstiteose,“ ütles talle direktor. „See on see asi,“ vastas Shaw, „teie mõtlete ainult kunstile ja mina mõtlen ainult rahale.“

Douglas Fairbanks teatavasti olles lahutatud, omab abielust halbu kogemusi. Ühes Hollywoodi ateljees istuti koos ja kõneldi ühe uue filmi üle.

„On filmil ‚happy end‘?“ küsis keegi.
„Ei,“ vastas Doug, „nad abielluvad!“

Paul Kemp on maiasmokk. Willy Schaeffers kohtab teda ühel pühapäevalõunal Münchenis Marienplatsil.

„Läheme koos kuhugile lõunat sööma,“ ütleb Schaeffers.

„Palju tänu,“ vastab Kemp. „Olen juba söönud. Ja nimelt kangurusabasuppi,“ teatab Kemp, mälestustes veel mõneldes delikatessi üle. „Kuid ehtsat, ütlen sulle!“

„Seda ma usun meeeldi,“ ütleb Schaeffers, ja ta väikestesse silmadesse tuleb naeratus. „Olin nimelt reedel Müncheni loomaaias, seal oli just üks surnud.“

UVITAVAI VASTUOLUSID MOEJOONES

JÕULUKÜÜNAL.

Jälle kord on mood ületanud meie ootused, kududes rõõmsaid värviplakke ühetooniliselt hallidesse talvapäevadesse, sealjuures muinasjutulise säraga ümbritsedes õhtusi loominguid. Kuigi tänavpildis ja esimestel pärastlõunatundidel on tagasihoidlikud, tumedad varjundid esiplaanil, osutab õhtune värviskaala kahvaturohelise, roosa, lilla, sinise ja kollase tooni vaevalt-tunnetatavaid nüansirikkusi, milliste kõrval oma väärikuse säilitavad valge ja must. Sama hinnatav on uues moes kahevärvilisuski. Näeme julgeid purpuri-sinise, vanaroosa-ploomililla, tumerohelise-veinipunase, violeti-mimoosikollase kombinatsioone.

Moepilti elustavad paljud kontrastirikkad garnituurid, nagu kuld-, hõbe- ja pärltikandid, kirevad lilled, õied ning värvilised äärised. Valgeid klokee- ja metall-lõngadega läbi-kootud brokaattuunikaid ning kasakaid kaunistavad hõberbasenahad. Mustadel õhtukleitidel eelistatakse kuld- ja hõbe-nahkvöösid. Vöö seoste värviliselt vooderdatud otsad ulatuvad alla kleidiääreni.

Vormide algupärasus on rabav. Üheks omapärasemaks loominguks osutub kindlasti lühike, sportlikult lihtne, kallist riidmaterjalist töötatud õhtukleit. Sellekõrval näeme pikki, kehavorme toonitavaid, sageli alles alumise ääre kohal kellukesekujuliselt kukkuvaid printsess- ja kõrgelt-lõhestatud, vedikutega empiirkleite, stiilkleidi sarnaseid tualette maadriivavate, laiade seelikutega, kreeka drapeeringuid, ka soose arvutuis variatsioonid.

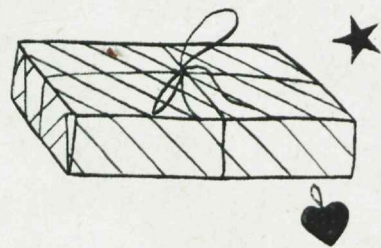
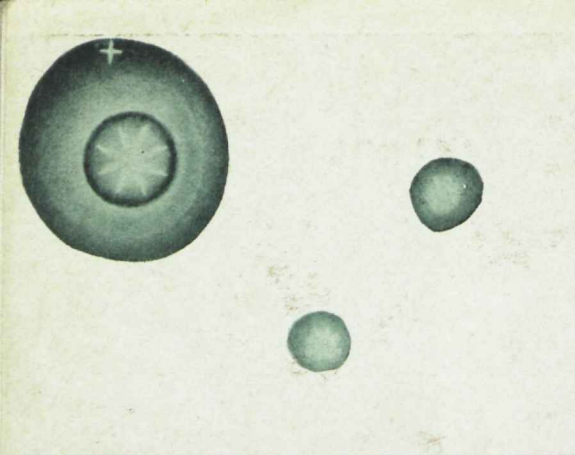
Must pits seisab tugevasti esiplaanil. Õrnu, musti pitsikleite — suurte lehemustritega ämblikuvõrguliselt peenel põhjal — täiendavad kuld- ja hõbelamee aluskuued. Mustast

tüllpitsist stiilkleidid, laiade hõbevalgete või roosade samamustriliste vahetükkidega elustavad oma naiseliku meeldivusega kuuekümnne aasta eest olnud. Teatri- ja kontsertõhtuteks leidub vaevalt ilusamat mustast lakkpitsist kasakkleidist; küljele seotud vöö on violetsest või orhideelillast samestist. Sügaval, keelekujulisel väljalõikel lilla orhideekimp.

Võõrast materjalist ülemine kleidiosa avaldab enamikul juhtudel suurt rietusoskust. Täiesti uus on suureaugulise siidtülli kasutamine aplitseeritud sametlehtedega, samast materjalist kimbuga väljalõikel. Uudselt mõjub ka kella-kuue-tualett mustast amazoona kalevist. Pehmeelt drapeeritud ülemine osa kuldameest, kaetud kitsa taljejoonega, poolpika soosjakiga rikkaliku hõberebasegarnituuriga.

Tähtsat kohta omab sel hooajal õhtukostüüm. Möödunud aastal nii armastatud smokingi asemele astub nüüd rikkalikul tüllil või pitsil avanev amazoona kalevist, lameest või brokaadist töötatud frakk. Selle all vähenõudlik, kitsas, taga väikese vedikuga seelik mustast satäänist, sametist või siidkrepist. Pärastlõunat tähistame peene musta kalevseelikuga ja mustast laisabast frakiga, mille all kantakse plisseeritud piimvalget pluusi. Harmooniliseks täienduseks on samast nahast kokeitne kübarakene.

Suurt tähelepanu pööratakse ka õhtujakkidele. Rikkalike allalangevate voltidega keepide kõrval kantakse avaraid, kolmveerandpikki, suurte nahkkaedega mantleid. Mööbli-riideid meenutavad brokaatkangad kuuluvad samuti uuemate saavutiste hulka õhtumantlite suhtes. Laiade reväärde ja eemalseisva alaosa äratavad nad küllaltki tähelepanu.

Jõulakingitusi valmistamas.

Jõulumuinasjutt

Jõulud, kuusk ja küünlad. „Neil karjastel väljal...“ Lume-tee ja kellahelin. Karged tähed siruvad taevas. Tuba on soojust täis.

See on nagu muinasjutt. Lugu kaugetest aegadest, mis ikka ja jälle uueks saab. Mail ja meredel, noorte ja vanade südameis.

Vanad ei taha küll muinasjuttu nagu enam uskuda. Nad on liiga targaks saanud, kõik maailmaimed on nad omateada lahti mõistatanud. Aga jõululoo juures hakkab nendegi süda nagu tuksatama ja vaikselt harduses langevad pead. Sest kord noor olles, väiksenä jõulukuuse soojuste ümber seistes on nad täiesti oma südamest uskunud seda muinasjuttu, südamed on pakil olnud pühast seletamatusest, nimetust röömust ja säravast õnnest. See kõik on jäänud nii kustumatult hinge taha, et veel hallpäisena suudad tagasi kutsuda nooruse õhkuvaid värinaid, uuesti kõik läbi elada, tunda end lapsena keset jõulumüsteeriumi valgust.

Jõulud ongi nooruse kauneim püha. Laste säravad silmad ümber küünalde ja kingitusüllatuste — see on jõulude ilu ja võlu. Värske ja vastne elu jõulumuinasjutu üllas raamis, see ei saa kedagi külmaks jätta.

Seepärast on igas perekonnas jõulud sääraseks pühaks, mille mõju ulatub veel kaugele järgnevailegi päevadele. Jõulud on meil kodude-pühaks selle sõna kõige kaunimas ning pidulikumates mõttes. Tülid ja lõhestused salvitakse kinni ja mõnigi vihavimm kaob hoopis jõulude rahustavasse ning õnnestavasse õhustikku.

Muinasjutt mõjutab tegelikku, igapäevset argielu.

Eks inimene oma askeldusis küll kipu kõige pühamatki püha maise pitsati alla seadma. Neid talitamisi, seadmissi ja ettevalmistusi, mis eriti jõuludeks paisuvad nii ulatuslikuks! Ja nii mõnigi kõrvalseisja, kes vaatab kõrvalt pereema pakil ning palavat askeldust ning õiendamist, mõtleb, et seal see pühadus nüüd on ja õndsus, ainult lükkamine silmini töösse ja tegevusse.

Aga ega see polegi nii. Iga pereema südamenurgas on see kallis paik, kus kohe röömsalt põksuma hakkab, kui avaneb võimalus oma kodakondseile röömu teha, nende eest hoolt kanda, oma armu ja hellust välja valada. Mida suuremad on selle hoole ja armu tulemused, seda suurem rõõm hoolitseda ja muretseda. Ja kunas saab hool ja hellus veel suuremat vilja kanda, kui jõulupühade ajal!

Seepärast on pühade-eelsed talitamisid, mis väliselt küll vägagi koormavana paistavad ja — kes tahab salata — pisi-

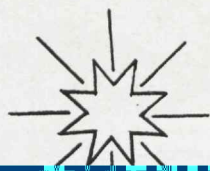

Lumised kuused ootavad jõulumehke kirvest.

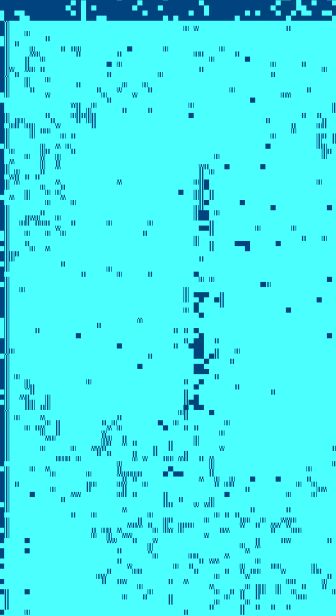

Pereema kaunistab jõulupuud.

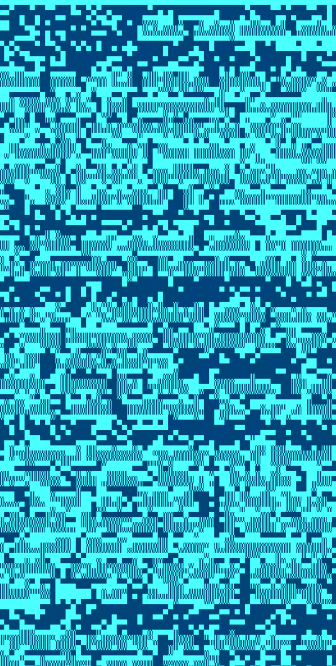
asjus ka vahel pisut narvitsust ja „ütlemist“ kaasa toovad, sisuliselt perenaisele ikka suure rõõmuga ja rahuldustundega teostav töö. Need on „meie“ pühad

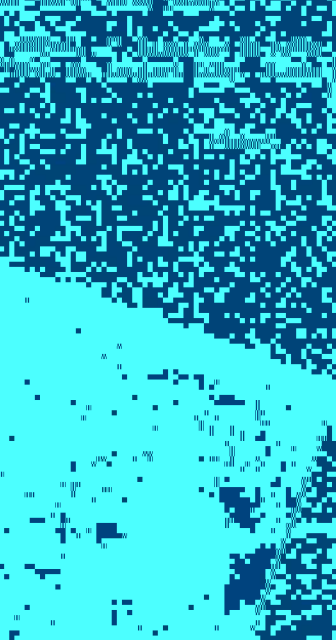
... ja ...

... ja ...

... ja ...

555

556

557

558

559

560

555. Pealelõunakleit rohelisest kloekest. Kaunistuseks ees valged kunstlilled.
556. Sportlik kleit villasest beežist riidest. Vööl roheline luupannal, kaelarätt rohelisest siidist.
557. Meeldiv päevakleit rohelisest krobepinnalisest villasest riidest. Seos, nõöbid ja vöö on sametist või seemisnahast.
558. Moodne päevakleit liivavärvi villasest riidest. Pannal ja nõöbid mingisuguses meeldivas värvis.
559. Nägus kleit pruunist villasest materjalist. Lisandused pastellrohelisest villasest või siidist.
560. Pealelõunakleit tumerohelisest matt-siidist. Keskosa kaunistatud peente voltidega. Ees olev seos valgest ripsaelast. Pikk moodne tuunik on tagant avatud.

teeb nooreks!

561

562

563

564

565

566

- 561. Ennelõunakleit tumerohelisest joonustriga villasest riidest. Kaunistused helepruunist sametist.
- 562. Moodne pealeõunakleit mustast krepp-klokeest. Tagant kroogitud seos on kinnitatud sametist vöö külge. Krae ja nõöbid valged.
- 563. Moodne krepp-marokäänist kleit pika eest pikeneva tuunikaga.
- 564. Lihtne kleit mustast krepp-satäänist. Vöö ja nõöbid sametist.
- 565. Nägus printsesslõikes kleit matt-krepist. Krae ja käti-sed sametist.
- 566. Elegantne mantel tumerohelisest diagonaalriidest. Huvitav krae karakullist.

**Nõudke Keila
riiet!**

Keila riie on moodne, vastupidav ja nägus.

**Keila villakelramise ja kudumise
lõõstus.**

Tallinn, Soo tän. 27

2

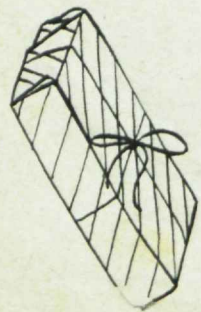
2. Moodne mantel lihtsas tegumoes peenekoelisest villasest riidest. Passe on kaunistatud peente voltidega. Karakull krae, mida võib kanda avatuna või kiniselt.

3

3. Nooruslik kleit meresinisest villasest. Kaunistuseks on punase või helesinise siidiga tepitud ääred. Vöö nahast. Lõige II löikelehel 96 sm rinnamöödule.

4. Kleit mustast marokäänist. Pikk kasak on printsesslõikeline. Kaunistused on tikitud rohelise, hõbedaga või valmistatud brokaatpitsist.

4

5

5. Nägus pealelõunakleit tumepruunist villasest riidest. Tikandid on valmistatud rohelise ja helepruuni siidiga.

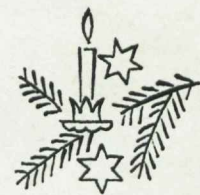
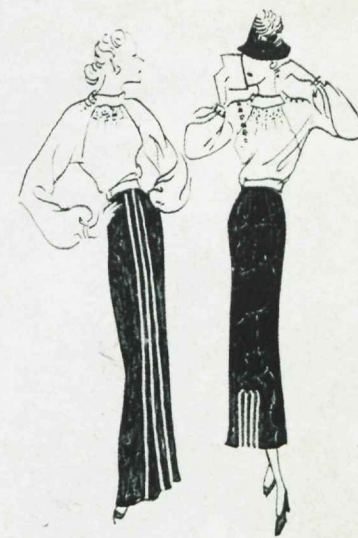

1

1. Elegantne pluus ekrüüvärvi siidpitsist. Pluusi võib kanda pealelõunal lähema ja õhtul pikema seelikuga. Pluusi materjaliks võib olla ka siid või žoržett. Seljal

olev lõhestus võib olla kuni ¼ kõrguseni voldiga kinni tikitud. Lõige I löikelehel 100 sm rinnamöödule.

6

8

8. Päevakleit ploomisnisest villasest riidest heledilla kaelarätikuga. Kleidi tegumood mõjub nooruslikult ja saledalt.

7. Pikk varrukata kleit mustas siidist ja juurdekuuluv nägus pitskasak mõjuvad väga elegantsest.

6. Moodne frakk-pluus lillelisest taffist ja pikk must siidseelik moodustavad nägusa õhturietuse.

ALATI MIDAGI UUT!

567

568

569

570

571

572

567. Moodne kasakkleit rohelisest segavillast riidest. Krae ja kätised valgest siidist.

568. Elegantne raglanlõikeline päevakleit tumepruunist villasest. Krae ja žaboo valgest või kollasest krepp-satäänist.

569. Nägus kleit muustrilisest siidist. Krae valgest taftist.

570. Meeldiv kleit rohelisest villasest. Reväärid, vöö ja kätised on tepitud tumerohelise siidiga. Kaunistuseks väike vest ja lill valgest siidist.

571. Kleit kahesugusest materjalist. Mood sobib vana kleidi moderniseerimiseks.

572. Kleit tumepunasest klopeest. Ees kaunistuseks roosad plisseetükid.

Ep. daamid!

Tähtis pole kus lokke tehakse, vaid on tähtis kuidas ja millega tehakse. Teen spetsiaal VELLA õli-dega ja Vella aparaadil ilusaid ja kauapüsivaid **kestvuslokke** soodsa hinnaga ja vastutan 10—12 kuud hea töö eest.

Juuksur

A. Reitsnik,

Tartus, Jul. Kuperjanovi 9.

MOE'ARI

A

Pärnu tän. 6 **ALA** Urla maja
Tallinn A Tallinn

Daamide moodsaid kübaraid suures valikus, ka leinakübaraid ja -loore. Daamide ja härrade kantud kübarate vormimine

Müüakse pesuks maco riid

573

574

575

576

577

578

573. Moodne kleit kahesugusest riidest.
 574. Nägus kasakpluus ruudulisest taftist. Seelik tumepruunist siidist või villasest.
 575. Kasakkleit mustast siidist. Valget vesti kaunistab ees kaks rida nõöpe.
 576. Pealelõunakleit täpilisest siidist.
 577. Nöörvolt-kaunistustega päevakleit segavärvi villasest riidest.
 578. Moodne väikese soosiga ja huvitava esilõikega kleit tumerohelisest villasest riidest. Vöö on valmistatud punastest ja rohelistest siidnööridest. Pandlad punased.

579. Kahest riidest kleit tütarlapsele.
 580. Triibulise krae ja vestiga kleit tütarlapsele.
 581. Nägus kleit suuremale tütarlapsele.
 582. Tütarlapsekleit ruudulise vestiga.
 583. Mantel väikesele tütarlapsele.
 584. Nägus poisikese-ülikond. Lõige lõikelehel, 4-a.
 585. Lihtne tütarlapsekleit pesuriidest. Lõige lõikelehel.
 586—589. Neli nägusat suusaülikonda suurematele lastele. Lõige nr. 589-le lõikelehel.

579

580

581

582

583

584

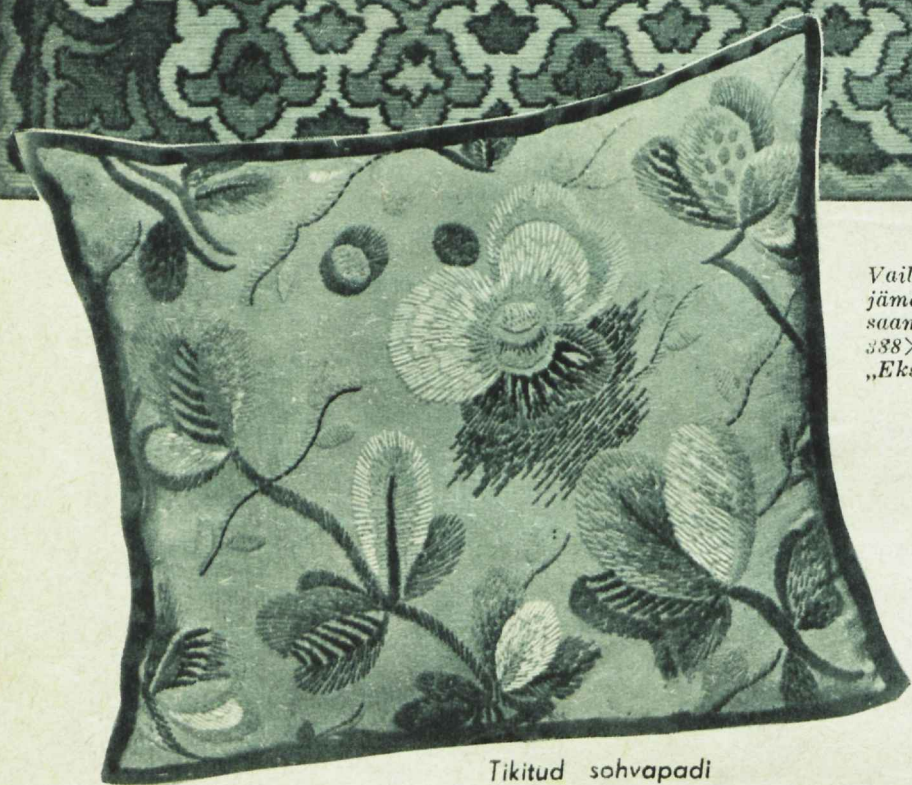
585

586

587

588

589

Tikitud sohvapadi

Padja suurus on 45×55 sm. Tikandiks on moodne lillemuster, mis katab kogu padja pinnu, mõjudes väga dekoratiivselt. Padja materjaliks on võetud helepruun siid või villane ja tikandid valmistatud vastavalt materjalile kas siid-, pärl- või villase lõngaga. Mustrit saab toimetusest 30 senti eest.

Lillemustriline vaip **Muster mustrilehel.**

Vaipa võib õmmelda rist-, keelim-, smürnapistel või sõlmida. Vaiba suurus on 388×259 ruutu. Kui õmmelda vaip ½ sm lõngajämedusega jutele, võttes iga mustriruudu asemele ühe piste, siis saame suuruseks 194×129,5 sm. Soovides aga vaiba suuruseks 388×259 sm, siis tuleks iga mustriruutu võtta 1 sm². Värvide A. Trässi „Ekstra“ värvikaardi järgi asuvad mustrilehel.

Kolm heegelpitsiga äärestatud taskurätti

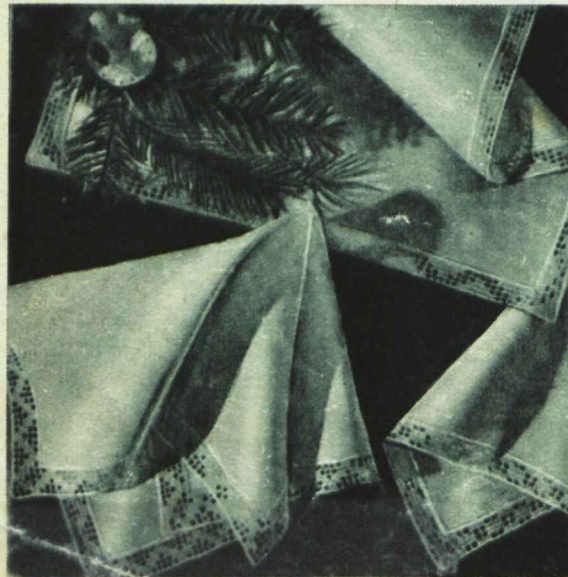
Taskurätid on äärestatud lihtsamustrilise äärepitsiga, mis heegeldada Ankur läikenüit nr. 150—200, vastavalt rätiku materjalile. Mustrid mustrilehel.

Varrastel kootud rätik

A. Kivilo.

Sellise rätiku kudumiseks vajame 300 g pehmet villast lõnga ja kaks puust või alumiiniumist kudumisvarrast nr. 6. Luua üles 164 silmust ja kududa hästi lõdvalt, siis saame 180×180 sm suuruse rätiku.

Rätiku jaoks loome silmused ühele vardale kudumise teel (näide a mustrilehel), kuna kahele vardale loodud silmused ei anna järele ja raamile tõmbamisel äärelõng katkeda võib. Peale ülesloomist kootakse silmused kord edasi-tagasi läbi, siis alatakse mustrit. Varda alguses ja lõpus kootakse 2 silma lihtsalt ilma mustrit arvestamata, et äär tugevam saaks, kuhu narmad kinnitada. Kui muster lõpetatud, kootakse jälle üks kord edasi-tagasi läbi ja tõstetakse siis pikaksvenitatud silmused üksteisest üle (näide b mustrilehel). Valmis-rätik hoida veidi kuuma auru kohal, siis tõmmatakse raamile, või selle puudumisel rõhknaeltega lauale või seinale. Kui kuivanud, pannakse 50—60 sm pikkused narmad 4—6 lõnga koos 3 sm vahedega. Kudumiskiri mustrilehel.

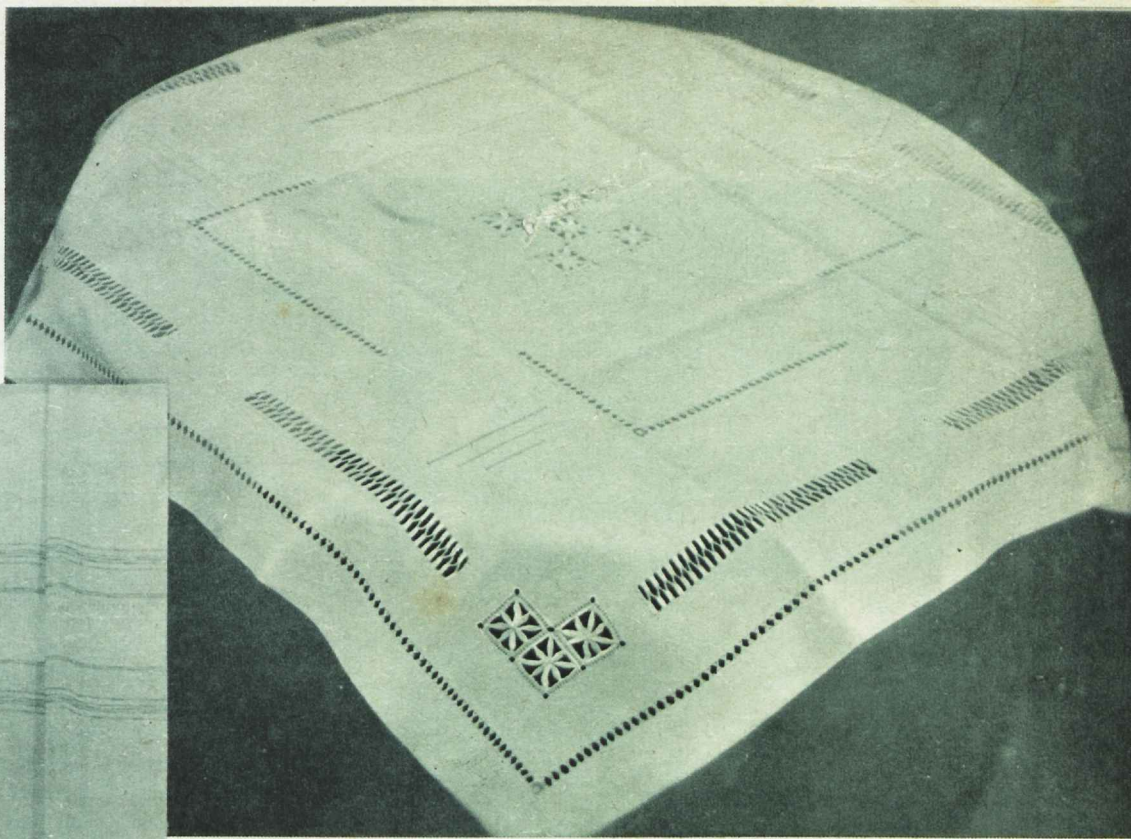

Kohvilaudlina hardanger-motiivide ja piludega

(Kõrval)

Lina materjaliks on peen valge kodumaa linane ja märkimisnii nr. 25. Lina suurust võib muuta soovi kohaselt, pikendades pilusid. Lina skeem asub muustrilehel, kus on antud mõõdud suuruse kohta. Samuti asub muustrilehel ka hardanger-motiivi tehniline joonis.

L. Rein.

Värvilise tikandiga linik ja kannusoendaja (All)

Antud linik ja kannusoendaja on valmistatud beežist ripssüdist ja tikitud mulinee või süidiga. Muster muustrilehel.

Pilukaunistusega kootud aknaeesriided

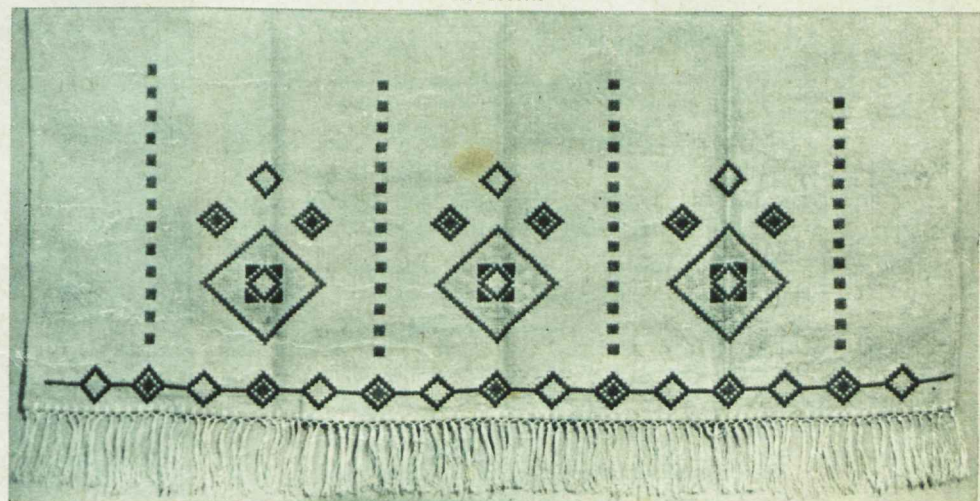
Anita Oeste.

Eesrüete materjaliks on: lõimeks võrguniit nr. 120, koeks läikelõim nr. 32, helerohekas beež DMC kaardi järgi nr. 613 ja heleroosakas beež nr. 950, roheline kunstsüid nr. 3347 ja roosa kunstsüid nr. 351. Šenill on tumeroosapruuni-roosa kirju, triibuline. Tehnika labane. Pilud korjatakse sisse nagu harilikult pilutades 5-kordse lõime peale, rohelisel pinnal roosaka lõimega ja roosal rohekaga. Eesrüüed on kootud soas 120/1 ja laiuseks on 125 sm. Selleks käürida 1524 lõnga. Ääred niidetada 1 sm ulatuses, s. o. 24 lõnga 2 l. pinnu vahele. Eesrüüete pikkus on 260 sm. Kududa 1 mustrikord: 12 sm rohelist süidi \square , 6 sm rohekasbeeži lõime \square , 1 lõng šenilli \square , 1 sm \square , 1 l. \square , 5 l. \square , 1 l. \square , 5 l. \square , 1 l. \square , 1 sm \square , 1 l. \square , 3 l. \square , 5 sm \square , 1 l. \square , 4 l. \square , 1 l. \square , 1 sm \square , 1 sm laiune pilu, 1 sm \square , 1 sm l. pilu, 5 l. \square , 1 sm l. pilu, 5 l. \square , 1 sm l. pilu, milline jääb triibu keskkohaks. Siit edasi kududa tagasiminevas järjekorras alguseni. Siis edasi järgnevalt: 10 sm roosakas beeži lõime \square , 6 sm roosat süidi \square , 1 l. \square , 1 sm \square , 1 l. \square , 5 l. \square , 1 l. \square , 5 l. \square , 1 l. \square , 1 sm \square , 1 l. \square , 3 l. \square , 5 sm \square , 1 l. \square , 4 l. \square , 1 l. \square , 1 sm \square , pilu, 1 sm \square , pilu — see jääb triibustiku keskkohaks ning edasi kududa tagasiminevas järjekorras kuni rohelise triibu lõpuni ja siis veel kord kududa roosa triipu, nii et üldse oleks eesrüüdel kaks rohelist ja kaks roosat triipu.

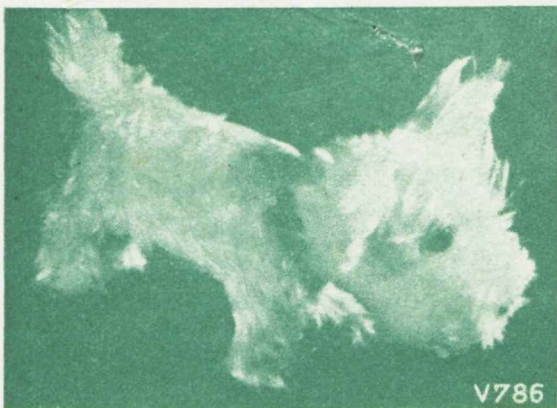

Ristpiste-kaunistusega seinavaip (All)

L. Rein.

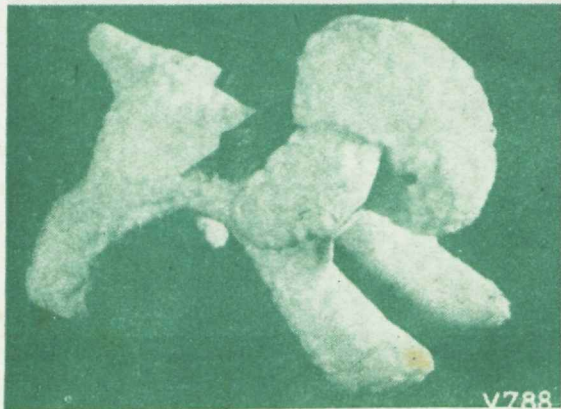
Vaipa võib valmistada pleekimata linasele, villasele või mõnele teisele materjalile. Tikkimiseks tarvitada villast, jämedat pärl- või läiketa puuvillast Ankur käsitöölõnga. Muster muustrilehel.

V786

V787

V788

Valmistame ise lastele nägusaid mänguasju

Koerake (ülal) võib valmistada mustast või valgest plüüšist. Täitematerjaliks tarvitada puuvilla või kapokki. Suu tikitud, silmadeks klaasnööbid. *Lõige lõikelehel.*

Kass (keskel) valmistada mõnest naha- või plüüšitükist. Jalgadesse ja sabasse asetada traati ning täita kapokiga. *Lõige lõikelehel.*

Lambake (all) valmistada valgest lambanahast. Kõrvad vooderdada roosa sameti või flanelliga. *Lõige lõikelehel.*

Põrsake (paremal) on valmistatud hele-roosast flanellist. *Lõige lõikelehel.*

Kuldraamid

ja nende puhastamine

Ehk leidub nende väheste pildiraamide hulgas, mille oleme seinale jätnud, kuna peame siiski nii meelsasti veel kinni vanast, — vahest mõni päris ehtis kuldraam. Igatahes on see siis ehtis ainult pinnaliselt: raam on kaetud õhkõhukete kuldlehekestega. Töö õhkõhukene kullakiht ei karda mingeid keemilisi mõjusid ega seega ka mistahes puhastusvahendeid, ainult teda ei tohi kriimustada, kuna ta on vaid peale kleebitud. Kui taoline raam väga must on, tuleb teda pärast tolmutust puhastamist hõõruda pehme lapiga, mis on kastetud lahjendatud soolhappesse. Ettevaatust! Soolhape on mürgine, kätel ei tohi olla haavu! Vesi olgu käepärast. Pärast hõõrutakse raam sama hoolikalt üle lahjendatud nuuskpiiritusega. Kui raam pole liiga must, aitab ehk ka ainuüksi nuuskpiiritusega hõõrumine. Kõige esmalt tehtagu katsed leige veega, ja alles siis tõsta vähehaaval puhastuslahu kangust. Iga niiske käsitusviisi juures tuleb panna tähele, et kullakiht ei tohi punduda. Nii et ei maksa raami väga märjaks teha ja kohe linase lapiga kuivatada.

Lihtsad, ebaehtsad kuldraamid puhastatakse teisiti. Nad pintseldatakse üle nõrga seebilahuga, loputatakse puhta veega ja kuivatatakse lapiga ära. Sageli aitab juba veega pesemisest.

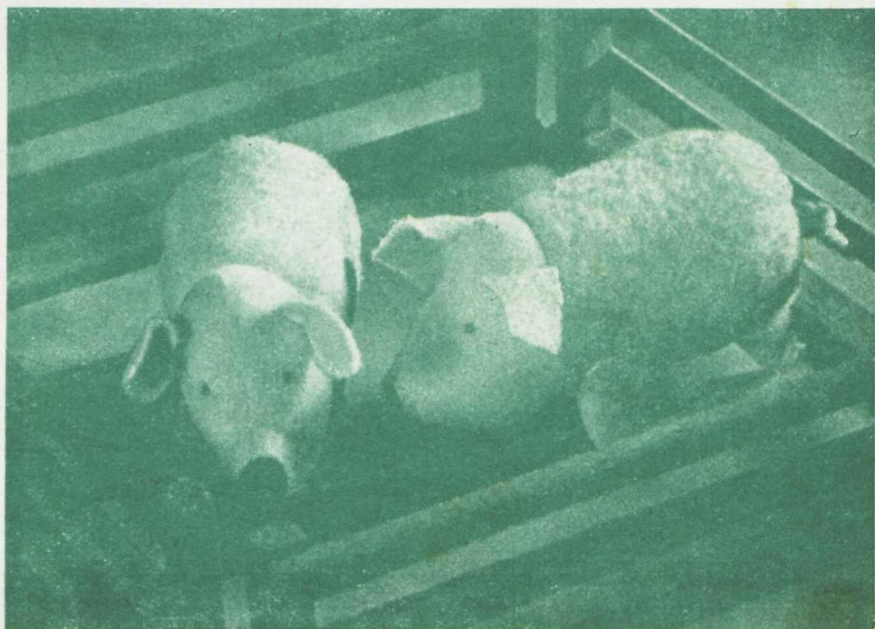
Liiga sageli ei maksa kuldraame igatahes pesta; aitab korrapärasest tolmutamisest pehme pintsliga, ja mõningaid plekke saab kõrvaldada ka valge mööblivaha abil. See teeb raamid ühtlasi läikivaks ja kaitseb neid mustuse eest.

Vana tuntud kodune puhastamisvahend on sibulakeeduvesi; võib võtta ka toore poolekslõigatud sibula, kasta lahjendatud nuuskpiiritusse ja hõõruda sellega raam üle.

- ELEGANTSSED JALANÕUD
- HOOAJA UUDISED
- TELLIMISED

„ELITE“

Tallinnas, S. Pärnu 46,
kino «Kungla» vastas.

UUEL AASTAL algab «MARET'is»
uus algupärane armastusromaan

„TÜTARLAPS SINISES“

kirjanik RICH. JANNO'lt.

Sobivaks jõulukingiks

usuliselt huvitatud haritlasele on Kirjastus „Külvi“ väljaanded:

Piiskop Kepler: „Rohkem rõõmu“. Hind kr. 1.70. Tõlk. Joh. Aavik. Meie-aja rõõmu- ja eluvaenulisest lõbukultuurist ja tõelistest rõõmuallikatest. Tõlgitud 14-sse keelde.

O. Borchert: „Kes oli Jeesus?“. Hind 70 s. Tõetsijaile määratud raamat.

A. J. Russell: „Ainult patustele“. Hind kr. 2.50. Oxfordi-rühmade tuntuim, üle kogu maailma levinud raamat. Inglismaal nelja aastaga ilmunud 19 trükki.

W. Moock: „Ürgusund“. Hind 80 s. Murrangulisest pöördest, mis nüüdisaja usundiloos on toimumas jumalause päritolu küsimuses.

„Püha Franciscuse lillekesi“. Ilmub enne pühi. Hind umbes 80 s. Ilusaim ja haaravaim teos usulises maailmakirjanduses. Ilmunud kõigis kultuurkeeletes.

Pealadu: Kirjast.-ühing „TÖÖKOOL“
Tallinn, Pärnu mnt. 17

Jõulukingituseks
soovige endale

Lornjett

Lornjett ei tohi puududa täiusliku peokleidi juures.

Suur väljavalik mitmesuguste hindadega

optika-eriäris

B. Schultze

Tartu, Rüütli 10

MÖÖBLIPOLSTERDAMISE TÖÖSTUS

„SPETSIAAL“

Mööbli vedrude sidumissüsteem patenteeritud

Valmistab igasuguseid polstritöid odavale hindadega

TARTUS, GUSTAV ADOLFI TÄN. 16

TALLINNA PUUTÖÖMEISTRITE

Mööblimüügi Majanduse Ühingu laos on saadaval suures valikus magamistoa-, söögitoa-, kabineti- jne.

mööbleid

Tellimiste täitmine korralik. Hinnad mõõdukad

TALLINN, PIKK TÄN 30

Telef. 469-29

Hõredakoeline kootud pluus

(Vasakul)

Kudumiskiri muustrilehel.

Antud pluusile kulub umbes 300 g veinipunast villast pärl-lõnga. Üksikud osad kootakse edasi-tagasi käivates ridades muustrilehel antud kudumiskirja a ja b järgi. Krae on valmistatud kollakast südripsist ja on õlgadelt lahtinööbitav. Lõige lõikelehel 104 sm rinnamöödule.

Kootud jakk

(Paremal)

Lõige 88 sm rinnam. lõikelehel.

Antud jakile kulub umbes 400 g helerohest villast jämedamat lõngu ja veidi musta südfrotee-lõnga. Üksikud tükid kootakse edasi-tagasi käivates ridades. Põhikude nii edasi kui tagasi kogu aeg parempidi. Joontegruppides aga kootakse kogu aeg nii, et harjal oleks parempidi ja sügavikus pahempidi silm. Harjad tõmmatakse pärast kokku ruutudena froteelõngaga.

Kootud sportlik pluus

(All)

Lõige 88 sm rinnam. lõikelehel.

Pluusi materjaliks on jämedam villane lõng ja kudumisvardad nr. 2½. Pluus kootakse üksikutes osades lõigete järgi edasi-tagasi käivates ridades. Põhimuster koosneb vahelduvalt 8 pahempidi ja 8 pahempidi silmast. Pöörded tehakse iga 8. korra järgi, võttes 4 esimest silma ette abivardale, siis 4 silma pahempidi kududa ja lõppeks abivardal olevad silmad pahempidi kududa. Pöörded vahelduvad pahempidi kootud kohetudega, nagu näha juuresoleval proovil.

Heegeldatud õlarätik (All)

Õlarätiku laius on kuni 40 sm. Materjali kulub umbes 150 g peent villast tumepruuni lõnga ja kaunistuseks kollast või helerohest kunstiüdi või villast. Tööd alatakse kaela äärest, luues üles 110 õhksilma ja heegeldades edasi-tagasi käivates ridades lõdvalt sambaid, nagu näha juuresoleval proovil. Iga kahe rea järele kasvatatakse igale aukuderea vahel olevale grupile üks samm juurde.

Heegeldatud jumperpluus

(Ülal)

Lõikeskeem lõikelehel.

Pluus on heegeldatud liivavärvi villasest lõngast. Äär ja krae on kootud 1 silm parempidi, 1 s. pahempidi vahelduvalt. Heegeldamine toimub järgmiselt: 1. ja 2. rida on sambad, 3. rida: 3 õhksilma pöördeks, siis kord nõelale võttes järgmisest alumiserea silmast läbi võtta, veel kord nõelale võttes samast alumiserea silmast läbi võtta, siis esiteks 4 silmusest läbi tõmmata ja lõppeks 2 silmusest. Vahele heegeldada kaks õhksilma, samuti jätta alumiselt realt 2 s. vahele. Nii korrata kuni rea lõpuni. 4. rida: sambad, võttes igasse alumisessa auku 3 sammast. 5. rida: sambad sammaste kohta. 6. rida: 2 sammast, 2 õhksilma vahelduvalt, kuid silmas pidada, et sammaste-grupid oleksid kohakuti 3. rea sammaste-gruppidega. Siis edasi jälle algusest nagu 1. rida jne. Pluus heegeldatakse osadekaupa, alates ikka alt äärest. Ühele õlale jäetakse avaus ja krae kinnitatakse sealt alates kuni taga nõõpidega.

KATSETAGE MEIE KÖÖGIGA

Moderniseerige rahvuslikke toite

Väga ilusaks traditsiooniks rahvaste juures on rahvuslike toitude tarvitamine. Kuid arvestades, et rahvuslikud toidud ei vasta igakord meiepäeva tervisliku toidu nõuetele, vajavad nad kindlasti moderniseerimist lisandite ja serveerimise arvel. On ju kõik meie rahvuslikud jõulutoidud peamiselt rammusad liha- või veretoidud, mispärast tuleks perenaistel mõelda tõsisemalt lisanditele, et jõuluaegne toit ei muutuks koormavaks meie seedeelunditele. Pühadeaegne söögikaart, mis koosneb peamiselt rahvuslike toitudest, nagu sült, verivorstid, seapraad jne., ei tarvitse siiski ainult nendest koosneda. Jätkub täiesti, kui igal söögialal on üks või kaks rahvuslikku toitu esitatud. Komme, kus pühadeaegsetel söögiaegadel kõik rahvuslikud toidud korruga või üksteise järel pakutakse, on vananenud. Lähtudes tervisliku toidu seisukohalt, tuleb rahvuslike toite mitmekesistada nii keedetud kui toor-aedviljast salatitega. Tarvitades rohkesti aedvilja süldi, verivorsti ja sealiha kõrvale, teeme nende serveerimise palju meeldivamaks, huvitavamaks ja peaasi — vastuvõetavamaks. Kui võib moderniseerida rahvarõivast meieaja kohaselt, miks ei tohiks seda teha rahvuslike toitudega — ja kindlasti oleks ka juba paras aeg seda teha!

Jõuluaegsed põhitoidud.

VERIVORSTID.

3 l lihaleent või vett, $\frac{3}{4}$ kg pekki, 1 l verd, 1 kg odra-tangu (võib ka tatratang olla), 2 spl. majoraani, soola, 5—7 sibulat, seasoolikaid. Keetmiseks vett ja soola.

Keedetakse tangupuder, sulatatud pekk, mille hulka lisatud sibul, verd ja maitseained. Segatakse parajaks pudruks. Täidetakse sooled ja keedetakse soolavees 15—20 minutit.

TANGUVORSTID.

5 l vett, 1 kg läbikasvanud searibi, soola, sibulat, 1 l tangu, 3—4 spl. majoraani, seasoolikaid.

Keetmiseks vett ja soola.

Keedetakse puder. Lisatakse tükkideks lõigatud ja sulatatud sealiha, mille hulka sulatamisel lisatakse sibul. Lõpuks lisatakse maitseained. Täidetakse sooled ja keedetakse soolavees 15—20 minutit.

VERIKÄKID.

1 l verd, $\frac{1}{2}$ l vett, 200 g pekki, 100 g rasva, 2 sibulat, soola, pipart, 1 spl. majoraani, rukki- või odrajahu.

Sibul keedetakse rasvas läbi. Lisatakse teised ained ja moodustatakse paks taigen. Vormitakse ümmarikud käkid ja keedetakse soolavees 15—20 minutit. Enne tarvitamist küpsatakse rasvas läbi.

SÜLT.

1 $\frac{1}{2}$ kg sea jalgu ja pealiha, 1 $\frac{1}{2}$ kg vasikakonti või esiveerandit, vett, soola, pipart, vürtsi, 2—3 sibulat, 2—3 loorberilehte. Valmistamisel pestakse liha hoolega, asetatakse keedunõusse ja valatakse külma vett peale, nii et see kataks liha lahedalt. Lastakse keema minna, korjatakse vaht, lisatakse maitseained ja keedetakse tasasel tulel 2 $\frac{1}{2}$ —5 tundi, küpsend liha tükeldatakse, pannakse kaussidesse ning valatakse kurnatud leem üle. Lastakse tarduda.

LISANDID.

Vorstide ja kakkide juurde.

Punasekapsa- ja õunasalat. 1 väike kapsapea, 4—5 õuna, 30 g võid, soola, suhkrut, äädikat, 1—2 spl. koort, 4—5 spl. vett.

Kapsad riivatakse peeneks, õunad lõigatakse neljaks, mille järele pannakse mõlemad koos võiga ja vähese veega keedunõusse kinnise kaane alla hauduma. Kui kapsas pehme, lisatakse maitseained ja koort.

TOORES PUNASEKAPSASALAT.

1 väike kapsapea, kuuma vett, äädikat, suhkrut, soola, soovi korral koort. Kapsas riivatakse, valatakse üle kuuma veega ja lastakse seista 10—15 minutit. Valatakse sõelale. Lisatakse maitseained.

KUREMARJA- JA PORGANDISALAT.

1 $\frac{1}{2}$ l kuremarju, $\frac{1}{2}$ l porgandeid, 500 g suhkrut, 1 kl. vett. Kuremarjad tambitakse katki, lisatakse riivitud porgandid, suhkrut ja vett ning keedetakse $\frac{1}{2}$ tundi. Külmalts vorstide juurde.

PEEDIHAUTIS.

Riivitud peedid hautatakse vähese vee ja rasvaga pehmeks, lisatakse äädikat, soola ja suhkrut, lõpuks koort.

PEEDI-, RÕIKA- JA PORGANDI-TOORTOIT.

Ained riivatakse peeneks (üks ainetest), lisatakse soola, suhkrut, koort, äädikat või sidrunimahla.

SÜLDI-LISANDID.

Aedvilja-tarrendid.

I võimalus: 7 lehte želatiini, $\frac{1}{2}$ kl. külma vett, $\frac{1}{4}$ kl. keeva vett, 4 spl. sidrunimahla või äädikat, 4 spl. suhkrut, $\frac{1}{2}$ tl. soola, $\frac{3}{4}$ kl. riivitud kapsaid, $\frac{1}{4}$ kl. riivitud sellerit, 1 spl. salat-sibulaid. Želatiin leotatakse ja sulatatakse, lisatakse äädikat või sidrunimahla ja segu jahutatakse. Segatakse aedvilja hulka, pannakse vormi ja lastakse tarduda. Antakse lauale lihasüldiga ja mädarõika- ning koorekastega.

Külm mädarõikakaste.

Koore hulka riivatakse mädarõigast ja lisatakse veidi äädikat või sidrunimahla.

Rõõmsaid

pühi

kauni välimuse ja
hea meeleoluga

E T K tooted on väärttooted!

K. VANAVESKI

Peeditarrend.

2 kl. riivitud peete (toorelt või keedetult), 2 spl. riivitud mädarõigast.

Tarrend. 5 lehte želatiini, ½ kl. külma vett, 1 kl. kuuma vett. 4—5 spl. suhkrut, ½ tl. soola, ½ sidruni mahl.

Riivitud peedi ja mädarõika hulka segatakse tarrendit. Segatakse. Lastakse tarduda.

Kapsa-toorsalat I.

2½ kl. riivitud toorest valget peakapsast, 2½ kl. riivitud porgandit, vähe sibulat, soola, veidi õli, äädikat, hapukoort või majoneesi.

Kapsatoorsalat II.

2½ kl. riivitud toorest valget peakapsast, 1¼ kl. riivitud õunu, ½ kl. sellerit, ½ kl. porgandit, soola, suhkrut, õli, äädikat või sidrunimahla, koort või majoneesikastet.

Majoneesikaste salatiteks.

2 munarebu, ⅛ spl. õli, veidi soola, suhkrut, sidrunimahla või äädikat, 3—4 spl. hapukoort, vajaduse korral külma vett.

Munarebu hõõrutakse segamini, lisatakse pähkliõli, soola ja suhkrut, lõpuks äädikat ja koort. Kui koor paks, siis lisatakse külma vett, et kaste tuleks paras.

SEALIHA-LISANDID.

Kartulisalat I.

2½ kl. keedetud tükeldatud kartuleid, ½ kl. sellerit, 1¼ kl. rohelisti herneid, 1 tl. sibulat, soola, pipart, majoneesikaste.

II võimalus: 2½ kl. kartuleid, ½ kl. sellerit, 12 redist, 1 sibul, 9 kõvakskeedetud muna, majonees.

III võimalus: 2½ kl. kartuleid, ½ kl. sellerit, ½ kl. õunu, 2 keedetud muna, soola, majoneesi.

IV võimalus: 2½ kl. kartuleid, ½ kl. sellerit, ½ kl. haput kurki, 1 tl. sibulat, 2 spl. petersellilehti, majonees.

JÄRELSÖÖGID.

Vahukoore-kombinatsioonid.

I võimalus: 1½ kl. vahukoort, ¾ kl. keedetud riisi, 2 kl. õunakeedist, 3 lehte želatiini, 2 spl. suhkrut, sidrunikoort. Koor vahustatakse, hulka segatakse keedetud külm riis. Vaagnale asetatakse õunakeedist, sellele vahukoore ja riisi segu. Sulatatud želatiin segatakse riisi ja vahukoore hulka. Toit ilustatakse mõne puuviljaga.

II võimalus: Vahukoore- ja õunatoit. 2 kl. vahukoort, 4 lehte želatiini, ¼ kl. kuuma vett želatiini sulatamiseks. 1½ kl. õunakeedist, 2 spl. suhkrut. Koor vahustatakse, lisatakse keedis ja sulatatud želatiin ning lastakse tarretuda.

III võimalus: Vahukoore- ja küpsisetoit. Vaagnale asetatakse õunakeedist, sellele vahukoort, kuhu segatud tükeldatud Albert küpsist ja beseeküpsist. Šokolaad sulatakse pannil ja valatakse jahtunult toidule peale.

PUUVILJA-JÄRELSÖÖGID.

Puuviljasalat.

Õunad ja apelsinid lõigatakse ratasteks ja asetatakse vaheldumisi kaussi, riputatakse vahele suhkrut. Keedetakse suhkru-lahu (1 kl. vett, ½ kl. suhkrut, ½ sidruni mahl) ja valatakse jahtunult ainetele peale. Pinnale peenendatud pähklid.

Vekitud-puuvili sidrunikastega.

Puuvili asetatakse kaussi või vaagnale ja valatakse peale sidrunikastet.

Sidrunikaste.

125 g. suhkrut, 4 munarebu, 1 kl. kohvikoort. Suhkur ja munarebud hõõrutakse vahule, segades lisatakse koort.

OLGA KESK.

Mari-Ann

Lo Marx Linder'i romaan

Järgmisel aastal uus algupärane romaan «MARETIS» — Rich. JANNO «Tütarlaps sinises».

Eesti lugejaskonnas on järjest tõusmas huvi algupärase ilukirjanduse vastu. Seda arvestades tahab „Maret“ oma laialdastele lugejaskirjadele pakkuda huvikohast vaheldust ja avaldab järgmisel aastal tavalise tõlkeromaani asemel uude algupärase romaani.

Selleks on valitud Richard Janno uus romaan „Tütarlaps sinises“. Autor, kelle sulest siiani on ilmunud rida romaane, jutustusi ja noorsoojutte, käsitleb oma uues teoses ühe noore naise armuromani. Tegevus algab väikesel, asustamata saarel Eesti põhjarannikul, siirdub sealt Tallinna, Tartu ja maalegi. Tegelas-konnas on rida huvitavaid tüüpe meie haritlaskonnast, tööliskihetidest ja maainimesist.

„Tütarlaps sinises“ on naiseromaan sõna otseses mõttes, aga ka perekonna-romaan, kuna olulisem osa romaanist sünnib ühes meie haritlasperekonnas, kes leiab igakülgset valgustamist. Loodame seetõttu, et uus algupärane on kõigile „Mareti“ lugejaile teretulnud lugemis-palaks.

Hiljem uuris Mari-Ann veel kord lauakorraldust. Oh, selles mõttes võis Kasimiri usaldada. Ann oli rahul. Helli-tavate kätega seadis ta siin-seal taldrikut või kristallvaasi ning lükkas lauakaardikesi õigele kohale.

„Sa näid täna väga pidulik-rõõmus, minu väike Ann! Ja jälle selline oiuline kleit! Peaksid kandma alati sinist.“ Tronte keerutas oma naist õlgadest ja silistas eriti armastavate kätega tema kleidi tuhmsinist siidi.

„Meeldin ma sulle?“ Ann vaatas peeglist. Ta oli õnnelik, et nägi välja ilus.

„Kui hilja? Oh, juba pool kaheksa? Pean veel minema kord Kasimiri juurde keldrisse, et vaadata, kas veinidel on paras soojus,“ ütles Tronte ja vilistas lõbusat viit. Ka tema rõõmustus eeloleva õhtu üle.

Vahepeal läbis Mari-Ann veel kord kõik ruumid oma ilusas kodus. Kui hea mul on, mõtles ta õnnelikult. Kena kodu, suurepärase abikaasa! Olen nii õnnelik. Ta vaatas välja varasesse õhe ja tundis oma südant rõõmsalt tuksuvat. Jumal on mulle hea, mõtles ta haaratult, ta täidab veel minu ainsa palavama soovi.

Samal hetkel ilmusid pimedusest läheneva auto kollased tuled, mis peatusid aiavärava ees.

Mari-Ann pörkus aknalt tagasi; täis rahutust märkas ta, et ta süda ei tuksunud enam samas õrnas õnnerütmis nagu varem.

Ülemleitnant Thiel tõi Mari-Ann Trontele kollaseid krüsantheeme.

„Oo, kui ilusad,“ ütles Ann rõõmustudes. „Liiga head minule.“

Kallim maailmas on vaevu küllalt hea sellele naisele, mõtles Thiel ja ütles valjusti:

„Olen õnnelik, kui tegin teile seega veidi rõõmu, armuline proua!“

Nad astusid kollasesse salongi. Mari-Ann oli rahutu, et Fabian ikka veel ei tulnud. Thiel seisis vaheuksel ja vaatles Anne. Oli see suurepärase pilt, jälgida õrnade naisekäte liigutusi, mis hoolikalt, peagu hardalt tegelesid lilledega. Ta nägi nüüd, et see naine ei omanud mitte üksi ilusat nägu, vaid ka kaunist kasvu.

Kui põgenedes selle teadmise eest juhtis Thiel oma mõtted teise suunda.

Ann küsis: „Kas on hea nii?“

„Teie oskate lilli korraldada! Krüsantheemid on selle lühikese aja jooksul omandanud juba teie värvingut, armuline proua. Vaadake, palun, neid kollaseid nägusid, nad vaatavad otse hingestatult meie poole.“

Nad naersid mõlemad. Kuid Ann ei leidnud, et lilled oleksid kuidagi muutunud.

Siis tuli Tronte, tal olnud pahandusi muidu nii tubli Kasimiriga, kes oli asetanud punaveini jääle.

„Võib-olla ta on armunud,“ hoidis Ann poisi poole.

„See pole vabandus tema rumalustele.“

Mari-Ann naeratas saladuslikult.

„Armunud saavad kõigea valmis. Meil oli Deltovis tüdruk, kes armus seevõrra noorde metsavahti, et ta koogile ühel päeval lisas sidruni asemel sibulat. Tõesti, Fabian!“

Vaatamata jääl külmendatud punaveinile, millise vea Kasimir kiiresti parandas, olid kõik kutsutud erakordselt rahul ja vaimustatud Trontede esimesest vastuvõtust.

Lauast tõusti heas tujus. Hiljem koristasid Kasimiri abiks võetud poisid söögitoast laud ja toolid.

„Oh kui tore, armuline proua, tohime ka tantsida?“ Ilse Zeunert otse hiilgas vaimustusest, kui Tronte avas raadio-aparaadi. Pealegi oli väike majoritütar õhtu õnnelikem. Kuigi tema lauanaabriks oli määratud huvitav Thiel, oleks ta meelsamini kolonelile kaela langenud.

„Kas veel veidi salatit?“

Thiel pöördus noore tüdruku poole ja märkas tema vaimustatud noort tütarlapsenägu.

„Jumal, küll on see mees ilus,“ mõtles tütarlaps pea-aegu hardalt. Toredad sinisilmad. Ja nii hele juus, nii säندانavalt hele, et tahaks neid kord meelsasti silitada.

Olengu lõppedes tantsis Thiel Mari-Ann Trontega.

„Kogu aja ootasid seda tantsu,“ ütles Hanns Jürgen Thiel tasa. Õnnestunult tundis ta, kuis naine allus täielikult tema juhtimisele, kuis ta sale keha andis järele igale vähimagi liigutusele ja kuidas tantsu lõput neid mõlemaid ühendas.

Tolle tango-milonga meloodia oli verresööviv. Kuid Mari-Ann ei andnud järele helide meelitusele. Nagu väike, vapper võitleja varustas ta end. Ta tegi end tugevaks, ta ei tahtnud ainsagi südamelöögiga Thielile rohkem anda, kui ainult lühikeseks hetkeks oma põhjatute hiilgavate silmade naeratuse.

Thiel hoidis pead veidi kummardunult, et olla lähemal Mari Anne näole, kuid ta hoidus, et naist ümbritsev aroom teiskordselt enam ei segaks tema meeli. Naise jahe käsi lebas tema omas, kuid Mari-Ann ise otsis silmadega üle Thieli õla Fabiani, kes oli kadunud härrade salongi.

Fabian, armas Fabian, tuksus ta süda. Ta suunas oma mõtted vägisi Fabianile. Siin ta ei tohtinud järele anda, aimas ta ning käitus vapralt.

Tähtsusetult kõnelesid mõlemad inimesed, kuid Thiel ei suutnud takistada oma südamelöökide kõvenemist. Ta unustas, et ümberringi olid võõrad inimesed, ta unustas, et naine, keda ta hoidis oma käte vahel, oli tema ülema abikaasa, ja et ta muutus vargaks, kui ta seda naist ka ainult mõtteis ihaldas.

Ta vaatas alla väikese madonna tumedalt läikivale juuksele. Haruldase aardena näis talle tema kahvatu näo õrn ovaal, kus värisesid pikad tumedad ripsmed kui vaaruva öölinnu hirmunud tiivad. Ta huuled puudutasid peagu Mari-Ann lauku; siis tõstis Ann oma pea, tumedad silmad särasid ja punane suu avanes naeratuseks.

„Taevas olgu mulle armuline,“ mõtles Hanns-Jürgen Thiel. „Ta röövib mult mõistuse.“

Kuid siis lõppes tango kaebliku heliga.

Oli see alles öö, mis järgnes tollele rõõmsale õhtule. Thiel ei suutnud mäenutada, kuidas ta saabus koju.

Kuid nüüd seisis ta oma toas. Müts ja mantel lebasid kirjutuslauatoolil, hooletult oli ta visanud mõõga kusagile ja närviliselt süütas ta paberossi. Väljas lautas hilistalve öö oma sirava, tähtedega ülekülvatud muinasjututaevaga. Esimesed jahedad lumehelbed katsid akent. Homseks oli maa-

Sind kaestatakse sinu hammaste pärast,

kui puhastad neid igä päev Nivea-hambapastaga. Tugevalt vahutades vabastab Nivea-hambapasta hambad ruttu ja põhjalikult neid katvast inetust ~~hambade~~ hammaste vahedesse kogunud toidujäänused ja pisikud.

Hind 50 senti — 75 senti

Werner Mehks, Tallinn

NIVEA-HAMBAPASTA

353

pinna kurb hallus varjatud sametpehme tekiga. Hanns Jürgen surus oma kuumendava otsaesise akna külma klaasi vastu, ta vaatas tumedasse õhe, otsis sealt, kus loodus õmbles oma valget surilina, pääseteed oma mõtetele.

Mis oli siis õieti olnud? küsis ta endalt. Mis oli temaga juhtunud?

Meeldiv õhtu Trontede juures, esmajärguline õhtusöök, väljavalitud veinid, hea muusika ja hulk naervaid, lõbusaid inimesi. Jah, ja mis veel? Üksikud, ilusad, elegantsed naised. Ja nende hulgas too tume madonna, too imeilus naine naerva saladusega huulil.

Kuid mis oli temal sellega tegu? Ta oli tohtinud süüa temaga samas lauas, naine oli kinkinud talle üheainsa oivalise tantsu, ühe uskumatult õrna tango. Oh, parem oleks olnud, kui seda tantsu poleks olnud.

Kas oldi juba nii pimestatud, et tunnustati oma iha naise pärast, kes iha ja hingega oli seotud teise mehe külge. Ah, seal seisib see valu põhjus, sellest kohast oldi haavatav. Ei tohitud Mari-Ann Trontet ühegi pilguga ihaldada, ühelgi mõttel polnud õigust hiilida tema juurde, kuna ta oli Mari-Ann Tronte.

Thiel naeris tuseselt. Kas selleks oli ta õpetanud sõdureid kogu oma eluaja, ja teeb seda ka veel edaspidi. Kogu maailmale ja tema poegadele on õpetatud vastupanu, kuid oma-enda südant ei suuda ta taltsutada. Ühe paari tumedalt-hiilgavate silmade pärast, õrna väikese madonna naeratuse pärast on kaotatud endavalitsus. Kuid vargaks ei tohita siiski saada, ja seepärast tuleb anda sisse palve ümberpaigutamiseks.

„Jah, eemalduda, härra ülemleitnant! Midagi muud siin enam ei aita.“

Esimesed jõulupühad, millised Ann veetis kaugel oma kodumaisest metsist, korraldas Tronte nii, et Mari-Ann ei tundnud hetkekski kojuigatsust. Tronte teadis kui eriti tundlik oli Mari-Ann, tajus ka, et temasugune naine tundis kurbust, mõeldes Deltovist. Ta oli ju nii noor, nii ääretult lapselik ja mõnikord tagasihoidlik, nagu omal ajal Rootsist. Tuli teda kohelda õrnalt, et mitte valu teha sellele õrnale hingele.

Jõuluõhtu moodsus rõõmsalt ja meeleolukalt, kuigi peale Karin ja Theo Lothi polnud ühtegi külalist. Karin Loth oma sädeleva meeleoluga hoolitses selle eest, et kurvad mõtted kadusid.

Kuid siiski, tol pühäl õöl meenus Trontele hetk möödunud õhtust, kus Ann oli talle nii abitult-kurvalt otsa vaadanud. Oli olnud midagi, mis tegi ta rahutuks. Midagi tema pilgus oli uut ja seletamatut.

Tronte küsis Annelte nüüd põhjust, kuid Ann keeldus väsinuna, väikese mõtliku kortisuga siledal laubal.

„Olen alati siiras sinu vastu, Fabian. Kuid on asju, millest ei pea rääkima. Lase olla, Fabian, see oli armas mõte, ole rahulik.“

Kuid Tronte polnud siiski rahul. „Sa ei tohi endas kanda mingit koormavat, väike Ann. Palun, ütle mulle, mis sa mõtlesid, kui tulid söögitoast. Sa vaatasid jõulupuud, ja mulle paistis, kui oleksid sul silmad pisarais. Palun, armsam, räägi.“

Kui Fabian nii palus, siis ei võinud Mari-Ann enam kauem vaikida.

Üsna tasa ja tagasihoidlikult, kui õrn väike laul, kostis tema huultelt:

„Mul oli soov, kallim. Ja ma soovisin endale sügavalt ja innukalt, et aasta pärast üks lapsuke oma käed sirutaks jõulupuud poole.“ Ann sulges silmad, sest ta ei tahtnud näidata, et temas leegitses suur igatsus.

Väike madonna, mõtles Fabian Tronte haaratuna, kumardudes Anne poole. „Kõik maailma õnne asetan sinu jalgadele, kõik maised aarded tahaksin sulle pakkuda, seda aga, mida sa igatsed, seda üksi võib kõikvõimas meile kinkida.“

*

Kolmandal jaanuaril tuli kolonel Tronte segasena teenistusest koju.

„Thiel palub ümberpaigutust,“ ütles ta pahaselt, „Palve saabus täna. Jube, see aastaalgus. Pean hoolitsema selle eest, et sellele palvele vastataks eitavalt, sest ma ei taha lahkuda seesugusest tublist ohvitserist.“

Mari-Ann oli keeletu. Thiel tahtis lahkuda garnisonist. Kahju, mõtles ta, temaga oli nii oivaline lobiseda.

„Millistel põhjustel?“ küsis ta hiljem.

Tronte kehtas õlgu.

„Ta ei teata ühtegi. Kuid arvan, selle taga peitub naine. Ja see on Inka Martini, kelle eest ta tahab põgeneda. Kindlasti. Ma tean, tal põleb pind jalgade all, aiman, Martini teeb tal põrgu kuumaks. Kuid ma ei taha, et rügement ühe naise pärast kaotab oma parima ohvitseri. Tuleb leida mingi muu pääsetee.“

Veel samal päeval leidis aset ohvitseridevaheline kõnelus, millest peale kolonel Tronte võttis osa veel kolm ohvitseri. Mis seal otsustati, sellest ei saanud kunagi keegi väljapoolesteisja teada.

Kuu keskpaigas teatati ülemleitnant Thielile, et tema palve on lükatud tagasi. Põhjused teatavat talle hiljem. Kakkümmend neli tundi hiljem ilmus Martini juurde agent, kes pakkus talle kohta pealinnas.

Taeva kingitus, juubeldas Martini. Ta suutis seda vaevu uskuda. Kuid ta ei aimanud, et siin tegevuses olid salajased jõud, kauged suhted, mis tegid oma võimalikuma, et teda eemaldada garnisonist.

Meie vajame kaitset

Värskemad statistilised andmed näitavad, et eesti mees sureb nooremana kui naine.

Abiellumisega võtsite endale kohustuse hooldada oma naist senikaua kui tema elab, mitte ainult niikaua kui Teie elate.

Ärge kuuluge siis nende abikaasade hulka, kes lasevad pärast oma surma naisel toita veel ka tervet perekonda raske ja halvastitasutava tööga. — Tal ei jätku enam aega Teie laste kasvatamiseks.

Ainult mõne minuti nõuab elukindlustuse soovivaldise kirjutamine, kuid oma elukindlustusega võite enneaegse surma korral kindlustada oma perekonna elamisvõimaluse pikemaks ajaks.

KINDLUSTUSE AKTSIASELTS

EESTI LLOYD

*Kodumaa suuremaid ja vanemaid kindlustusasutisi
Ta töötab ainult eesti kapitaliga, eestlaste juhtimisel*

Seltsi kapitalid ja tagavarad ületavad 1.300.000 krooni

PEAKONTOR: TALLINN, PIKK TÄN. 11 • ESINDUSED ÜLE MAA

1919. a. asut. praktilise raamatupidamise ja kaubanduse registreer.

KURSUSED

KÕIGIL ALADEL SUUSÕNAL JA KIRJATEEL

Seni üle 2000 osavõtja, kellelt saadud paremaid soovitusi • Uusimad õppeviisid, soodsaimad maksutingimused • Sisurikas õppekava maksuta • Masinakirja kursused

Tallinn, Narva mnt. 12

Postkast 210

ODORI Uudislõhnad KÖLNI VEED

Casanova
Bambou
Cascade
D'Espagne
Crêpe de Chine
Chanelle
Soir de Paris
j. n. e.

PARIMAD A.-S. ODOR

Tarvitage majapidamises:

LODIX, kingakreem ja -polituur
SIDOL, metalli- ja aknapuhastaja
SIGELLA, poonimisvaha, mopp ja polituur
SOPAL, plekkide kõrvaldamise vedelik
SOLIID, majapidamis- ja jõuluküünlad
SIRAX, küürimispulber

Pole paremat!

Valmistaja:

A.-S. Sidel Company, Tallinn, Soo 29

Algus lhk. 380.

Kui Hanns Jürgen Thiel nägi allkirjutatud lepingut, taipas ta kokkusattumist. Nagu kae langes ta silmilt. Saatus traagiline iroonia mängis talle tembu, mida ta pidi naeratades vastu võtma, silmi pilgutamata.

Ta elas pärast seda üle teise kohutava öö. Ta tuli teadvusele, et iga abi väljaspoolt oli siin asjatu. Ainuke, kellele ta oleks võinud usaldada oma häda, oli kolonel Tronte. Kuid seda ust ei saanud ta avada, sest selline tunnistus oleks tabanud Fabian Trontet südamesse.

Hanns-Jürgen Thiel, tugev, julge sõdur ja võitleja, otsis terve öö väljapääsuteid, kuid kui koitis hommik, teadis ta, et ainult tema enda tugev otsustav tahe teda võis päästa sellest sügavast, õnnetust armastusest Mari Ann Tronte vastu.

*

Martini oli läinud. Lillede ja tuhandete heade soovidega saatis Hanns-Jürgen ta jaama.

Kui kaugeneva rongi lõpptuled ta silmist kadusid, teadis ta, et Inka Martini lool on lõpp.

Lahkudes jaamast kohtas ta kolonel Trontet.

„Halloo, Thiel. Tervist. Noh, kas tema on ära?“ küsis ta nii muuseas, olgugi et asi oli tal vägagi südamel.

„Jah, härra kolonel.“ Thiel näitas oma tõsisemat teenistusnägu.

„Noh, siis...“ Tronte ei teadnud, mida ta veel juurde pidi lisama. „Rõõmustun väga, et jääte siia. Teie olete kahtlematult mulle palju väärtuslikum kui preili Martini — ma arvan, ma ei taha selle naise kunsti alahinnata, kuid ta samum kindlasti Berliinis tõusuteed.“

Tronte vaikis siis veidi kohmetult, sest Thiel tegi imeliku näo. Oli tal siiski vahest teisi põhjusi lahkumispalve esitamiseks. Vaevalt mõeldav.

Mõlemad ohvitserid sammusid tänavat mööda alla.

„Kas te ei tahaks mulle meehead teha, Thiel?“ Trontel ei tulnud mõttesegi, et teine võiks keelduda. „Lothid minu naisega tahavad teha suusatamisretke. Mina kahjuks ei saa kaasa minna, kuid näeksin meeleldi, et neljas isik võtaks osa. Lothid on selleks veel liiga armunud, et hoolitseda küllaldaselt Anne, ma mõtlen minu naise, eest. Kas teie ei tahaks retkega ühineda? Mul oleks siis rahulik tunne.“

(Järgneb).

GINOVKER'I

*uusdis -
biskviit
vallutab
kogu Eesti*

*Rikkalik valik
maiustusi jõululauale*

Uued
moelõhnad on

Tüüp «SOIR DE PARIS»
Tüüp «CHANEL 22»
Tüüp «CHANEL 5»
Tüüp «L'AIMANT»
Tüüp «PARIS»

Nüüd ilmuvad
nendele lisaks

Tüüp «L'HEURE BLEUE»
Tüüp «NARCISSE NOIR»
Tüüp «MITSOUKO»
Tüüp «DANDY»

JÄRELEAIMAMATUD

ja muutmatult populaarsed on

MUGUET ekstra . . . peaaegu kaunim kui looduses.

JARDINIÈRE . . . kõik õitsvad aialilled ühendatud
hurmavaks lõhna-akordiks.

Kolmekordne kölnivesi . . . ületamatu oma puhtas
värskuses ja elustavas mõjus.

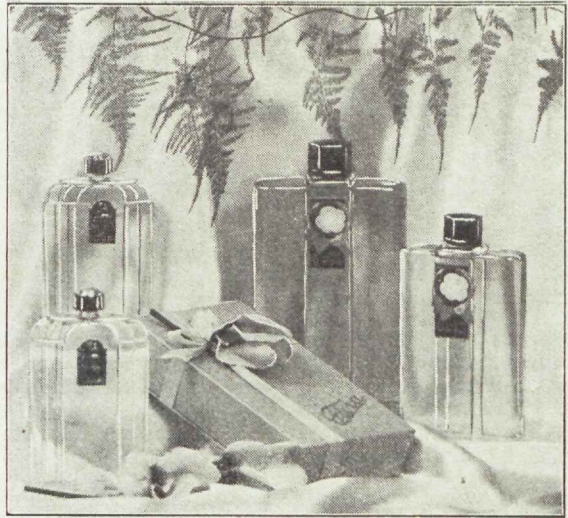
Kõik lõhnad müügil ka lihtpudelites à 100 ja 50 g igas
paremas äris.

Igal pudelil kollane märk

TALLINNA KOSMEETIKA-LABORATOORIUM

F * L * O * R * A

FLORA

elegantsete ilupudelite seeria rikastub pühadeks
8 uue mudeli võrra. Neid nähes veendute ise, et

KAUNIS VORM ja HEA SISU

teevad nendest võrratu maitserikka jõulukingi
mööduka hinna eest.

*Ostke ainult kodumaa
kalasse ja botikuid
selle märgiga*

KÕIGI LEMMIK

PALMOLI SEEP

„Deniit”

NIITIDE
ERIKAUPLUS

RAEKOJA PL.13 TEL.468-47

Teie küsite - MEIE VASTAME

I. K. Viljandis. Heegeldatud peleriini leiate kootud esemete leheküljelt.

Lugeja Viljandist. Kahjuks polnud selles numbris võimalik avaldada suure ümmarguse filee-laudlina mustrit. Püüame avaldada jaanuari- või veebruarikuu numbris.

Üks lugeja. Peale aedvilja-puhastamist ja kartulikoormist saab käsi puhastada sidrunihappega, mida ostate mõne sendi eest rohukauplusest. Märgadel kätel hõõrute happetükikesega musti kohti, kuni nad täiesti puhtad on. Et uaptega puhastamise tagajärjel käed kestendama ei läheks, siis määrige õhtuti mõne rasvase kreemiga.

P. P. Suusaülikonna löike avaldame jaanuarikuu numbris.

Z. Artikli kullatud pildiraamide puhastamise kohta leiate käesolevast numbrist.

Intensiivne lugeja. Kortsude eemaldamiseks on parim vahend pidev massaaž. Selleks võtta kolmanda ja neljanda sõrme otsale veidi rasvast kreemi ning siluda kergelt silmade alt üles oimude poole, suunurkade juurest kõrvade suunas. Neis kohtades armastavad kortsud tavaliselt kõige varem esile tulla. Teie vanuses võib see olla tingitud kas liiga elavast miimikast või ka kuivast, lõdvast nahast. Esimest vältida püüdes harjutage kerget, kortsude-vaba naerast, ka hoiduge liiga kauasest, pingutavast lugemisest või mõnest muust säärasest silmi väsitavast tööst. Viimane on sagedane kortsude põhjus silmade juures. Näo võiksite õhtul sisse määrida rasvase Nivea kreemiga või koldkreemiga. Operatsioonid meil selles suhtes veel väga levinud ei ole. Viimast tehakse ainult äärmisel juhul, kui iluviga väga raske ning muu abinõu enam ei aita.

A r d a. Liiga rasvaste juuste puhul hõõrude pealagi ja juuksed pärast pesemist järgmise seguga sisse:

Piiritust 100 g
Kölnivett 35 g
Riitsinusõli 1,5 g.

2) Üks ovaalne ja 2 ümmargust fileelinakest on ilmunud Maret nr. 10. — 1936. Praegu kahjuks pole võimalik avaldada samalaadilisi asju. Filee jaoks võite kasutada ka väikeste heegelfilee-linakeste mustreid, milliseid on meie ajakirjas mitmeid.

3) Harilikult pakutakse konjaki juurde sidrunit ja teed. Soovi korral võib tee juurde ka küpsiseid pakkuda.

H. R. Email-keedunõusid saab puhastada lihtsalt seebiga pestes. Kui nõu väga mustaks on läinud, siis võib puutuhka abiks võtta. Alumiinium-keedunõud puhastuvad iseenesest, kui keedetakse neis mingisugust haput toitu.

Salme Tallinnas. 14-aastaselt lapsel on vinnide tekkimine loomulik nähtus, kuna ta on sugulise küpsemise ajajärgus. Nende tekkimise vältimiseks tuleb hoiduda valgurikastest toitudest, samuti vürtsidest ja alkoholist. Süüa võib aedvilja, vitamiinirikkaid toite, leiba, süsivesikurikkaid toite, piima. Soovitav on paar korda nädalas teha näole auruvanne. Samuti võib soovitada näole määrimiseks Metamorphosa kreemi. Pärast näo kuuma vee ja seebiga pesemist võib määrida viimast ka järgmise vedelikuga:

Rp.: Acid. acet. 30% 8,0
Tinct. benzoe 8,0
Spirit. camphor. 10,0
Spirit. 50,0
Aq. dest. ad 250,0

2) Kui heegeldada mitmevärviliste lõngadega ja triipude vahed on kitsad, siis ei pruugi sugugi iga triibu järel lõnga katki võtta, vaid jätate lõngad külge ja järgmise sama värvi triibu alguses toote lihtsalt lõnga äärtpidi üles. Siis jäävad küll äärde lahtised pikad lõngad, kuid need on kindlasti paremad kui sõlmed.

3) Ovaalse fileelina katsume avaldada edaspidi, kuna soovide järjekord on praegu väga suur.

Valgalane. Kirjeldatud sümptoomest üksi on vähe, et öelda õiget diagnoosi. Viimast saab teha ainult otsese järelevaatluse puhul. Teie kirjelduse järgi võiks umbes arvata neurasteeniat. Parem oleks, kui pöörduksite veel kord mõne närviarsti poole, või laseksite end närvikliinikus ambulatoorselt järele vaadata. Vahepeal võivad mõned sümptoomid ka selgemaks muutunud olla, mis kergendavad diagnoosi tegemist. Omalt poolt võime soovitada sissevõtmiseks järgmisist aineist koosnevaid pillid:

Rp.: Acid. arsenic. 0,08
Natr. phenylaethylbarbit. 0,4
Calc. glycerophosphor. 6,0
Chinin. brom.
Ferri reducti ää 4,0
Zinc. valer. 3,0

Laske enesele valmistada 30 pilli ning võtke kolm korda päevas sisse üks pill. Une soodustamiseks pange õhtul sooje mähiseid laubale või kuklale. Ka mõjub hästi õhtune soe vann.

Pilt-ilus

on ainult üle nooruslik värskus nägu. Isegi tead, ilusajooaegine nägu võib muutuda vanatunaks, kui ta kõhuga niiskustega ja tebetähtedega üle on käitunud.

Kuidas saab ilusaks?

Suvitavaid andmeid näha ja ilu eest hoolitsemisest leiate teie Amourette iluseebi juures. Amourette iluseep on tarvilik, kui näol asuvad: Tebetähted. Vinnud. Laiebatud poorid musta peadega. Sigiläige. Punetus. Kõõm või muu näha ebapuhtus. Võrratu abinõu tauni noorusil. Näojame omamisel. Medifon.

Rekord

Juuksevärv

värvib hallid juuksed ja habeme pesuehtsalt blondiks, satääniks, pruuniks ja mustaks. Värvimine on lihtne, õpetus on kaasas. Ehtne „punase ankruga“. Saadaval apteekides, kosmeetikarohukauplustes.

SINGER

ÕMBLUSMASINAD

Õmblusmasinad kodudele ja koolidele

«M A R E T» ilmub kord kuus ühes mustri- ja löikelehega. Tellimishinnad: 12 kuud Kr. 3.50, 6 kuud Kr. 1.80, 3 kuud Kr. 0.90, üksiknumber 35 senti. Kuulutusehinnad: kaantel viimane välimine külg Kr. 120.—, seesmised ä Kr. 100.—. Tekstis kuulutuste osas 1 mm üle lehekülje 40 senti. Kuulutajatele võimaldatakse koha valik ainult võimaluste piires. Vase-sügavtrüki lehekülgedel kuulutusi ei avaldata. Kuulutuste väljatöötamisele ja viimistlemisele pannakse eriti rõhku. Väljaandjad: V. Kask ja R. Puusepp. Vastutav toimetaja: R. Puusepp. Käsitöö, moe ja majapidamise osak. toimetaja: Linda Puusepp. Keeleline korrektor: Eti Sirg. Toimetus ja talitus Tartus, Suurturg 18, telefon 15-20, pk. 22. Posti jooksev arve № 2201. Sissemakse ja tellimis võetakse vastu igas postiasutises.

E. K.-Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus, 16. detsembril 1936. a.

Jõulukingina

HUVIREIS
Itaaliasse,
Pariisi maailmanäitusele
või Budapesti

L'HEMALT
NMKÜ turismiosakonnalt
Tallinn Lai 1
Tel. 437-15

N.M.K.Ü.

Väljalõikamiseks

NMKÜ TURISMIOSEKONNALLE,

Tallinn, Lai tän. 1

Käesolevaga palun mulle saata lähemaid andmeid selle kohta, kuidas ma saaksin kinkida välismaa-reisu

Nimi

Elukoht

(Selgelt kirjutada)

Uudis!

Lisaks tuntud «IKA» raadioanoodi ja tasku-
lambipatareidele on müügile ilmunud

Uudis!

kahekordse mahtuvusega anoodpatarei

„IKA“

Majanduslikult kasulik!

Tehniliselt otstarbekas!

Eriti suurema voolutarvitusega vastuvõtjatele.

Elemenditööstus «IKA» * Insenerid: N. Raag ja F. Heinmets

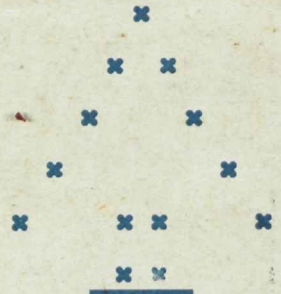
Tallinn, Narva mnt. 36, telef. 300-32

ANKUR

**TIKKIMISLÕNG
ON
PARIM**

Jõulukinke

OSTATE TEIE VASTUVAIDLEMATA

kõige soodsamini ainult

M. Jänese

RIIDEKAUBA-SUURÄRIST

TARTUS, KAUBAHOOV 9-10-11-12. KÖNETRAAT 5-91,

kus alati kõige mitmekesisem valik uuemaist ja omapärasemaist moeudiseist.

Oma tööstuse saadustest soovitame:

rikkalikus ja maitsekas valikus käsitsikootud

MÖÖBLIRIIDEID

HEAD KODUMAA
VILLAST RIIET

ERITELLIMISTELE IGASUGUSEID MOODSAID MÖÖBLIRIIDE KUPONGE.
ASJATUNDLIK JA MAITSEKAS NÕUANNE MÖÖBLIRIIEDE VALIKUL.

Mööbliriieete kavandid prl. Anni Ooste'lt (Obst)

KÕRGES KVALITEEDIS

VAIBA- JA KÄSITÖÖLÕNGA IGAS VÄRVIS

JUTERIIEDE lõngadele vastava ruudustikuga.

Kraasimise, korrumtamise ning riide värvimise, vanutuse ja pressimise tööd tehakse kiirelt ja korralikult võistlemata headuses. OSTETAKSE MAALAMBA VILLU

Villa- ja värvimistööstus «Ekstra»

TARTUS,
Narva tn. 49, telef. 10-07

A. TRÄSS

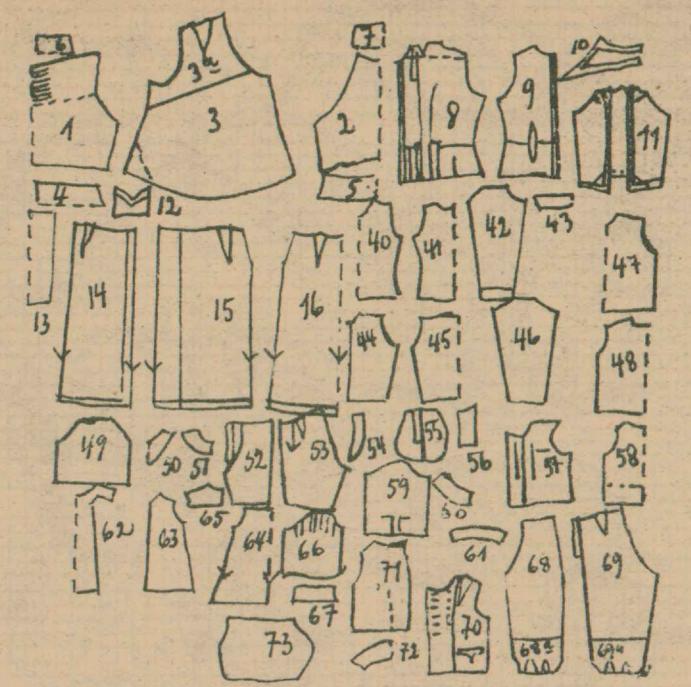
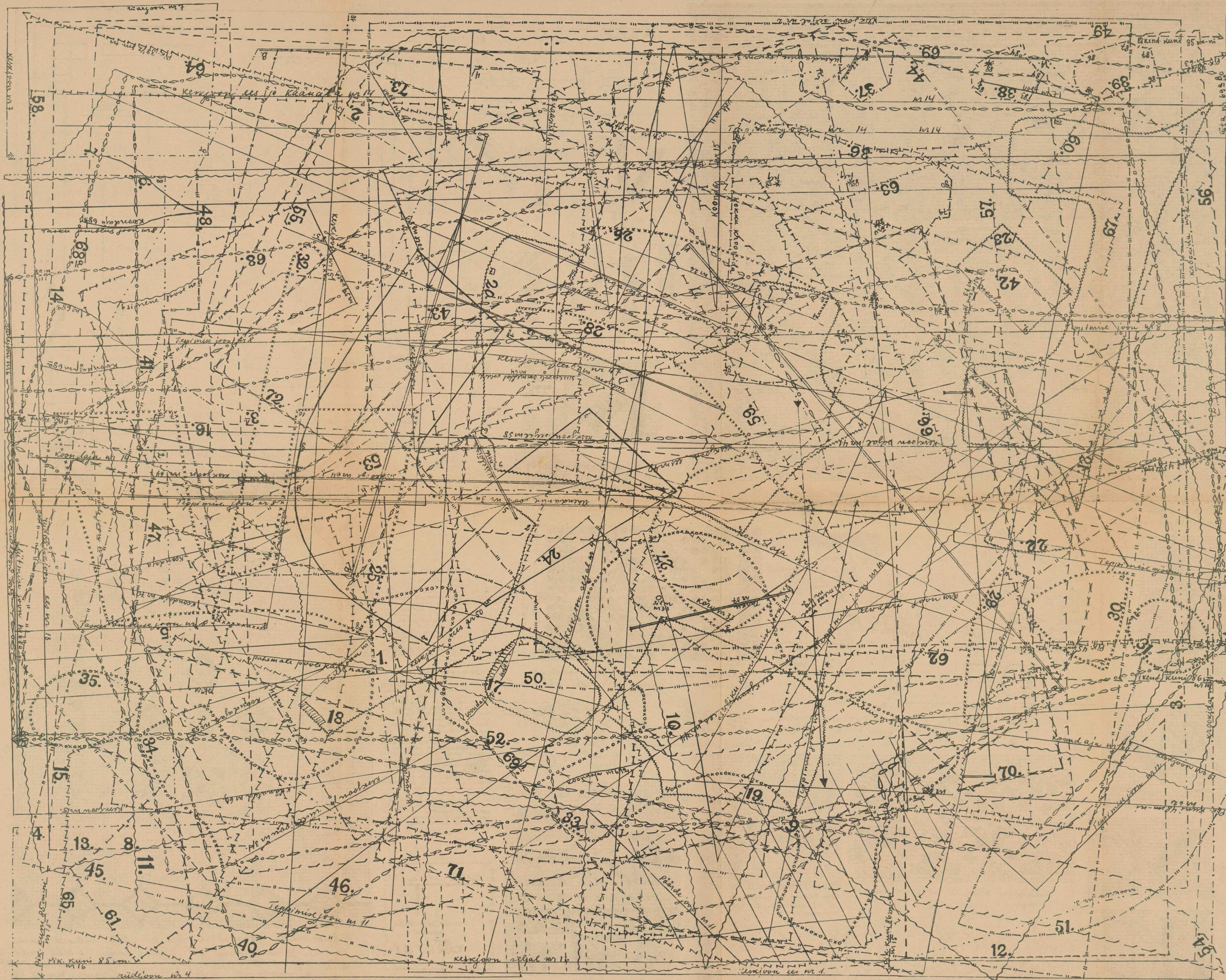
TALLINNAS,
Suur Tartu maantee nr. 8

MEIE LÕNGADE MÜÜGIKOHAD:

Võrus, Kreutzwaldi tän. 50, A. Pihlak
Viljandis, Lossi tän. 16, M. Labi
Pärnus, Kalevi tän. 41, H. Reimann
Paides L. Rästas, telefon 107

Petseris S. Martsen
Tallinnas, Lühikejalg 6, K. Saarse
Rakveres, Tallinna t. 20, S. Haukka
Rakveres, Lai tän. 13, L. Leinfeldt

Narvas, Joala tän. 26, E. Stern
Valgas, Kesk tän. 11, Firma „Amro“
Türi A. Rumvolt
Põltsamaal, Jõgeva tän 10, A. Supp

Maret

ESTI RAHVUS-
SAAMATUKOGU

Naiste ja kodude kuukiri. DETSEMBRIKUU LÕIKE- JA MUSTRILEHT 1936. A.

Lõige I. Pitspluus, rinnatümb. 100 sm. Moefoto nr. 1.

- 1 esipool
- 2 selg (soovi korral keskelt lõigatud)
- 3, 3* varrukas
- 4 esipoolse soos
- 5 seljapoolse soos
- 6 esipoolse krae
- 7 seljapoolse krae

Lõige II. Kleit, rinnatümb. 96 sm. Moefoto nr. 3.

- 8 esitükk
- 9 selg
- 10 krae
- 11 varrukas
- 12 tasku
- 13 vest
- 14 parempoolse seeliku esilaid
- 15 pahempoolse seeliku esilaid
- 16 tagalaid

Lõige III. Koerake. 9/10 sm kõrge.

- 17 rinnosa
- 18 peatükk
- 19 pea küljetükk
- 20 kere jalgedega
- 21 köht
- 22 kõrv, 4x lõigata
- 23 saba

Lõige IV. Kassike. 15 sm kõrge.

- 24 kere, 2x lõigata
- 25 köht jalgedega
- 26 selg
- 27 pea küljetükk, 2x lõigata
- 28 pea tagatükk
- 29 pea esitükk
- 30 kõrv
- 31 talid, 4x lõigata
- 32 saba

Lõige V. Talleke. 9 sm kõrge.

- 33 kere, 2x lõigata
- 34 seesmine jalgedega
- 35 kõrv, 4x lõigata

Lõige VI. Põrsake.

- 36 kere
- 37 kõrv, 2x lõigata
- 38 esimene jalg, 2x lõigata
- 39 tagumine jalg, 2x lõigata

Lõige VII. Kootud sportlik pluus, rinnatümb. 88 sm.

- 40 esipool
- 41 selg
- 42 varrukas
- 43 krae

Lõige VIII. Kootud jakk, rinnatümb. 88 sm. krae 33 sm pikk ja 6 sm lai.

- 44 esitükk
- 45 selg
- 46 varrukas

Lõige IX. Hõredakaeline kootud pluus, rinnatümb. 104 sm.

- 47 esitükk
- 48 selg
- 49 varrukas
- 50 krae esipool
- 51 krae seljapool

Lõige X. Poltise ühkond kuni 7 aast. Nr. 584.

- 52 piksi esipool
- 53 piksi tagapool
- 54 kinnise äär
- 55 tasku
- 56 tasku klapp
- 57 kuue esilaid
- 58 selg
- 59 varrukas
- 60 krae
- 61 mansett

Lõige XI. Tütarlapse kleit kuni 4 aast. Nr. 585.

- 62 esilaid
- 63 esipool küljelaid
- 64 tagalaid
- 65 passe, seljal
- 66 varrukas
- 67 mansett

Lõige XII. Susaühikond tütarlapsele kuni 10 aast. Nr. 589.

- 68, 68* piksi esitükk
- 69, 69* piksi tagatükk
- 70 jaki esipool
- 71 jaki selg
- 72 krae
- 73 varrukas

- Mustrilehel asuvad:
- 1. Lillmusterilise vaiba muster.
 - 2. Tikitud linku muster.
 - 3. Hardanger motiividega lina skeem.
 - 4. Ristotie ühikandja seinavaiba muster.
 - 5. Heegeldatud jumper lõikeskeemid.
 - 6. Varrasleel kootud rätiku kudumiskeiri.
 - 7. Hõredakaelilise pluuvi kudumiskeiri.
 - 8. 3 taskurätiku heegelpilvi mustrit.
 - 9. Monogramme: HU, 2 NV, 2 MV, TV, LP, VK, MK, AP, MP.
 - 10. Kaks lasterlehte kaunistist.
 - 11. Kolm kindakirja.

